

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/50/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2008

o kakovosti zunanje zraka in čistejšem zraku za Evropo

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Šesti okoljski akcijski program Skupnosti, ki je bil sprejet s Sklepom št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 ⁽⁴⁾, opredeljuje potrebo po zmanjšanju onesnaženosti do ravni, pri kateri se kar najbolj zmanjšajo škodljivi učinki na zdravje ljudi, ob upoštevanju zlasti občutljivejših skupin prebivalstva in okolja kot celote, potrebo po izboljšanju spremljanja in ocenjevanja kakovosti zraka, vključno z usedlinami onesnaževal, ter potrebo po ustreznem obveščanju javnosti.

⁽¹⁾ UL C 195, 18.8.2006, str. 84.

⁽²⁾ UL C 206, 29.8.2006, str. 1.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. septembra 2006 (UL C 306 E, 15.12.2006, str. 102), Skupno stališče Sveta z dne 25. junija 2007 (UL C 236 E, 6.11.2007, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2007. Sklep Sveta z dne 14. aprila 2008.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (2) Za varovanje zdravja ljudi in varstva okolja kot celote je še zlasti pomemben boj proti emisijam onesnaževal pri viru ter opredelitev in izvajanje najbolj učinkovitih ukrepov za zmanjšanje emisij na lokalni in nacionalni ravni ter na ravni Skupnosti. Zato bi se bilo treba emisijam škodljivih onesnaževal zraka izogibati, jih preprečevati ali zmanjšati ter določiti ustrezne cilje za kakovost zunanje zraka, ob upoštevanju standardov, smernic in programov Svetovne zdravstvene organizacije.

- (3) Direktivo Sveta 96/62/ES z dne 27. septembra 1996 o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanje zraka ⁽⁵⁾, Direktivo Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku ⁽⁶⁾, Direktivo 2000/69/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 o mejnih vrednostih benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku ⁽⁷⁾, Direktivo 2002/3/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2002 o ozonu v zunanjem zraku ⁽⁸⁾ in Odločbo Sveta 97/101/ES z dne 27. januarja 1997 o vzpostavitvi vzajemne izmenjave informacij in podatkov iz merilnih mrež in posameznih postaj za merjenje onesnaženosti zunanje zraka v državah članicah ⁽⁹⁾ bi bilo treba bistveno revidirati, tako da bi ustrezno odražali najnovejša odkritja na zdravstvenem in znanstvenem področju ter izkušnje držav članic. Zaradi jasnosti, poenostavitve in upravne učinkovitosti je zato ustrezno, da navedenih pet aktov nadomesti ena sama direktiva, po potrebi pa še izvedbeni ukrepi.

⁽⁵⁾ UL L 296, 21.11.1996, str. 55. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ UL L 163, 29.6.1999, str. 41. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije 2001/744/ES (UL L 278, 23.10.2001, str. 35).

⁽⁷⁾ UL L 313, 13.12.2000, str. 12.

⁽⁸⁾ UL L 67, 9.3.2002, str. 14.

⁽⁹⁾ UL L 35, 5.2.1997, str. 14. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2001/752/ES (UL L 282, 26.10.2001, str. 69).

- (4) Takoj ko bo pridobljenih dovolj izkušenj v zvezi z izvajanjem Direktive 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku ⁽¹⁾, bi veljalo razmisliti o možnosti združitve njenih določb z določbami te direktive.
- (5) Ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka bi bilo treba izvajati na podlagi skupnega pristopa, ki temelji na skupnih merilih ocenjevanja. Pri ocenjevanju kakovosti zunanjega zraka bi bilo treba upoštevati število prebivalcev in velikost ekosistemov, ki so izpostavljeni onesnaženosti zraka. Zato je ustrezno razvrstiti ozemlje vsake države članice na območja ali aglomeracije, ki odražajo gostoto prebivalstva.
- (6) Kjer je mogoče, bi bilo treba uporabljati tehnike modeliranja, da se lahko podatki s posameznih mest vzorčenja razlagajo z vidika zemljepisne porazdelitve koncentracije. To bi lahko služilo kot podlaga za izračun skupne izpostavljenosti prebivalstva, ki živi na nekem območju.
- (7) Da bi zagotovili zadostno reprezentativnost zbranih podatkov o onesnaženosti zraka in njihovo primerljivost v vsej Skupnosti, je pomembno, da se za oceno kakovosti zunanjega zraka uporabljajo standardizirane merilne tehnike in skupna merila za število in mesta merilnih postaj. Poleg meritev se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabljajo tudi druge tehnike, zato je treba opredeliti merila za uporabo in zahtevano natančnost teh tehnik.
- (8) Za boljše razumevanje vplivov drobnih delcev in oblikovanje ustrezne politike bi bilo treba opraviti podrobne meritve tega onesnaževala na mestih v neizpostavljenem podeželskem okolju. Takšne meritve bi bilo treba opraviti na način, skladen s tistimi v Programu sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi (EMEP), ustanovljenem s Konvencijo o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja iz leta 1979, ki je bila odobrena z Odločbo Sveta 81/462/EGS z dne 11. junija 1981 ⁽²⁾.
- (9) Stanje kakovosti zraka bi bilo treba tam, kjer je že sedaj dobro, vzdrževati ali ga izboljšati. Če se cilji o kakovosti zunanjega zraka iz te direktive ne izpolnijo, bi morale države članice z ustreznimi ukrepi zagotoviti skladnost z mejnimi in kritičnimi vrednostmi ter po možnosti doseči ciljne vrednosti in dolgoročne cilje.
- (10) Tveganje, ki ga za rastlinstvo in naravne ekosisteme predstavlja onesnaženost zraka, je največje na krajih zunaj mestnega območja. Oceno takih tveganj in skladnost s kritičnimi vrednostmi za varstvo rastlinstva bi bilo zato treba usmeriti na kraje zunaj pozidanih območij.
- (11) Drobni delci (PM_{2,5}) imajo pomembne negativne učinke na zdravje ljudi. Poleg tega za sedaj še ni določljivega praga, pod katerim PM_{2,5} ne bi predstavljali tveganja. Za to onesnaževalo bi morala tako veljati drugačna ureditev kot za druga onesnaževala zraka. Cilj navedenega pristopa bi moral biti splošno zmanjšanje koncentracij v neizpostavljenem mestnem okolju, da bi bilo velikemu delu prebivalstva zagotovljeno uživanje koristi izboljšane kakovosti zraka. Vendar bi bilo treba za zagotovitev minimalne ravni varovanja zdravja na vseh območjih ta pristop povezati z mejno vrednostjo, pred uvedbo katere bi se v prvi fazi uporabila ciljna vrednost.
- (12) Obstoječe ciljne vrednosti in dolgoročni cilji v zvezi z zagotavljanjem učinkovitega varstva pred škodljivimi učinki na zdravje ljudi, rastlinstvo in ekosisteme zaradi izpostavljenosti ozonu bi morali ostati nespremenjeni. Za zaščito celotnega prebivalstva in občutljivejših skupin prebivalstva pred kratkotrajno izpostavljenostjo povečanim koncentracijam ozona bi bilo treba določiti alarmno in opozorilno vrednost za ozon. Ob doseganju teh vrednosti bi moralo steči ustrezno obveščanje javnosti o tveganjih zaradi izpostavljenosti, po potrebi pa tudi ustrezni kratkoročni ukrepi za znižanje ravni ozona, kadar je alarmna vrednost presežena.
- (13) Ozon je onesnaževalo, ki se prenaša prek meja in nastaja v ozračju iz emisij primarnih onesnaževal, ki jih obravnava Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka ⁽³⁾. Napredek v smeri doseganja ciljev glede kakovosti zraka in dolgoročnih ciljev za ozon, določenih v tej direktivi, bi bilo treba določiti na podlagi ciljev in zgornjih mejnih vrednosti emisij iz Direktive 2001/81/ES, ter po potrebi s izvajanjem načrtov za kakovost zraka, določenih v tej direktivi.
- (14) Meritve na stalnem mestu bi morale biti obvezne na območjih in aglomeracijah s prekoračenimi dolgoročnimi cilji za ozon ali prekoračenimi ocenjevalnimi pragi za druga onesnaževala. Podatki, pridobljeni z meritvami na stalnem mestu, se lahko dopolnijo s tehnikami modeliranja in/ali indikativnimi meritvami, da bi bilo mogoče podatke s posameznih vzorčevalnih mest natančno razlagati z vidika zemljepisne porazdelitve koncentracij. Uporaba dopolnilnih tehnik ocenjevanja bi prav tako morala omogočiti, da se najmanjše število stalnih vzorčevalnih mest zmanjša.
- (15) Delež iz naravnih virov se lahko ocenjuje, vendar ga ni mogoče nadzorovati. Kadar se da delež onesnaževal iz naravnih virov v zunanjem zraku dovolj zanesljivo določiti in kadar so presejanja v celoti ali delno posledica tega deleža iz naravnih virov, se lahko slednji pri ocenjevanju skladnosti z mejnimi vrednostmi za kakovost zraka pod pogoji iz te direktive odšteje. Presejanja mejnih vrednosti za delce PM₁₀, pripisana zimskemu posipanju ali soljenju cest, se pri ocenjevanju skladnosti z mejnimi vrednostmi za kakovost zraka prav tako lahko odštejejo, če so bili sprejeti ustrezni ukrepi za znižanje koncentracij.

⁽¹⁾ UL L 23, 26.1.2005, str. 3.

⁽²⁾ UL L 171, 27.6.1981, str. 11.

⁽³⁾ UL L 309, 27.11.2001, str. 22. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/105/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 368).

- (16) Za območja in aglomeracije s posebno težkimi pogoji bi moralo biti mogoče podaljšati rok, v katerem je treba doseči skladnost z mejnimi vrednostmi kakovosti zraka, v primerih, kjer ne glede na izvajanje ustreznih ukrepov za zmanjšanje onesnaževanja na posameznih območjih in v aglomeracijah obstajajo resni problemi. Vsakršno podaljšanje roka za določeno območje ali aglomeracijo bi moral spremljati celostni načrt, ki ga oceni Komisija, za zagotovitev skladnosti do konca podaljšanega roka. Razpoložljivost potrebnih ukrepov Skupnosti, ki odražajo raven prizadevanj za zmanjšanje emisij pri viru, določeno v tematski strategiji o onesnaževanju zraka, bo zelo pomembna za učinkovito zmanjšanje emisij v časovnem okviru, določenem v tej direktivi za doseg skladnosti z mejnimi vrednostmi in bi jo bilo treba upoštevati pri oceni zahtevkov za podaljšanje teh rokov.
- (17) Vse zadevne institucije morajo prednostno in natančno preučiti ukrepe Skupnosti, ki so potrebni za zmanjšanje emisij pri viru, zlasti ukrepe za izboljšanje učinkovitosti zakonodaje Skupnosti na področju industrijskih emisij, zmanjšanje emisij izpušnih plinov iz motorjev, vgrajenih v težka tovorna vozila, nadaljnje zmanjšanje dovoljenih nacionalnih emisij ključnih onesnaževal v državah članicah in emisij, povezanih z oskrbo vozil z bencinskim motorjem na bencinskih črpalkah, ter ukrepe za znižanje deleža žvepla v gorivih, vključno z ladijskimi gorivi.
- (18) Za območja in aglomeracije, znotraj katerih koncentracije onesnaževal v zunanjem zraku presegajo ustrezne ciljne vrednosti ali mejne vrednosti kakovosti zraka ali katera koli začasna sprejemljiva preseganja, bi bilo po potrebi treba oblikovati načrte za kakovost zraka. Onesnaževala zraka izhajajo iz različnih virov in dejavnosti. Za zagotovitev skladnosti med različnimi politikami bi morali biti takšni načrti za kakovost zraka po možnosti usklajeni ter povezani z načrti in programi, pripravljenimi v skladu z Direktivo 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ⁽¹⁾, Direktivo 2001/81/ES in Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa ⁽²⁾. Pri izdaji dovoljenj za industrijske dejavnosti v skladu z Direktivo 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽³⁾ bodo v celoti upoštevani tudi cilji glede kakovosti zunanjega zraka, predvideni v tej direktivi.
- (19) Treba bi bilo pripraviti akcijske načrte, v katerih bi bilo navedeno, kako kratkoročno ukrepati ob nevarnosti preseganja ene ali več alarmnih vrednosti, da bi navedeno tveganje zmanjšali in omejili njegovo trajanje. Če to tveganje velja za eno ali več mejnih vrednosti ali ciljnih vrednosti, lahko države članice po potrebi pripravijo takšne kratkoročne akcijske načrte. Kar zadeva ozon, bi morali tovrstni kratkoročni akcijski načrti upoštevati določbe Odločbe Komisije 2004/279/ES z dne 19. marca 2004 o navodilih za izvajanje Direktive 2002/3/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ozonu v zunanjem zraku ⁽⁴⁾.
- (20) Države članice bi se morale med seboj posvetovati, kadar zaradi znatne onesnaženosti, ki izvira iz druge države članice, raven nekega onesnaževala preseže, oziroma je verjetno, da bo presegla, ustrezne ciljne vrednosti glede kakovosti zraka in morebitno sprejemljivo preseganje ali, odvisno od primera, alarmno vrednost. Zaradi lastnosti posameznih onesnaževal, kot so ozon in delci, da se prenašajo prek meja, bi pri oblikovanju in izvajanju načrtov za kakovost zraka in kratkoročnih akcijskih načrtov ter obveščanju javnosti utegnilo biti potrebno usklajevanje med sosednjimi državami članicami. Države članice si morajo po potrebi prizadevati za sodelovanje s tretjimi državami, še zlasti za zgodnje vključevanje držav kandidatk.
- (21) Države članice in Komisija bi morale zbirati, si izmenjavati in razširjati podatke o kakovosti zraka, da bi boljše razumele vplive onesnaženosti zraka in oblikovale ustrezne politike. Najnovejše informacije o koncentracijah vseh onesnaževal v zunanjem zraku, urejenih s predpisi, bi morale biti na voljo javnosti.
- (22) Za lažjo obravnavo in primerjavo podatkov o kakovosti zraka bi bilo treba te podatke Komisiji zagotoviti v standardizirani obliki.
- (23) Postopke zagotavljanja podatkov, ocenjevanja in poročanja o kakovosti zraka bi bilo treba prilagoditi, da se bodo kot glavna orodja za zagotavljanje podatkov lahko uporabljala elektronska sredstva in internet in da bodo ti postopki v skladu z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) ⁽⁵⁾.
- (24) Ustrezno je predvideti možnost prilagoditve meril in tehnik, ki se uporabljajo za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, znanstvenemu in tehničnemu napredku ter temu ustrezno prilagoditev podatkov, ki naj bi se sporočali.
- (25) Ker države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev glede kakovosti zraka iz te direktive, zaradi lastnosti onesnaževal zraka, da se prenašajo prek meja, je te cilje lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, potrebnega za doseg navedenih ciljev.

⁽¹⁾ UL L 309, 27.11.2001, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/105/ES.

⁽²⁾ UL L 189, 18.7.2002, str. 12.

⁽³⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

⁽⁴⁾ UL L 87, 25.3.2004, str. 50.

⁽⁵⁾ UL L 108, 25.4.2007, str. 1.

- (26) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve določb te direktive in zagotavljati njihovo izvrševanje. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (27) Nekatere določbe aktov, ki so razveljavljeni s to direktivo, bi morale še naprej ostati v veljavi, da se zagotovijo neprekinjena veljavnost obstoječih mejnih vrednosti kakovosti zraka za dušikov dioksid, dokler se 1. januarja 2010 le-te ne bodo nadomestile, neprekinjena veljavnost določb v zvezi s poročanjem o kakovosti zraka, dokler se ne bodo sprejeli novi izvedbeni ukrepi, in neprekinjena veljavnost obveznosti v zvezi s predhodno oceno kakovosti zraka, ki se zahteva v skladu z Direktivo 2004/107/ES.
- (28) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi bilo treba omejiti na tiste določbe, ki predstavljajo bistveno spremembo glede na predhodne direktive.
- (29) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, da za svoje lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo ter objavijo lastne tabele, v katerih bo kar najbolj nazorno prikazana korelacija med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.
- (30) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva sprejeta načela, zlasti načela Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Predvsem si ta direktiva prizadeva spodbuditi vključevanje visoke ravni varstva okolja v politike Unije ter izboljšanje kakovosti okolja v skladu z načelom trajnostnega razvoja, kakor je določeno v členu 37 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (31) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (32) Komisiji bi bilo treba podeliti pooblastila za spremembo prilog I do VI, prilog VIII do X in Priloge XV. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju ne-bistvenih določb te direktive, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (33) Klavzula o prenosu od držav članic zahteva, da pravočasno poskrbijo za meritve v neizpostavljenem mestnem okolju za namen opredelitve kazalnika povprečne izpostavljenosti, da se tako zagotovi izpolnitev zahtev v zvezi z oceno ciljnega zmanjšanja izpostavljenosti na nacionalni ravni in izračunom kazalnika povprečne izpostavljenosti –

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa ukrepe, katerih namen je:

1. opredelitev in določitev ciljev glede kakovosti zunanega zraka, da bi se izognili škodljivim učinkom na zdravje ljudi in okolje kot celoto, jih preprečili ali zmanjšali;
2. ocenjevanje kakovosti zunanega zraka v državah članicah na podlagi skupnih metod in meril;
3. pridobivanje podatkov o kakovosti zunanega zraka, ki bi bili v pomoč pri zmanjševanju onesnaževanja zraka in motečih vplivov ter podlaga za spremljanje dolgoročnih gibanj in izboljšanj, ki so posledica nacionalnih ukrepov in ukrepov Skupnosti;
4. zagotavljanje, da so taki podatki o kakovosti zunanega zraka na voljo javnosti;
5. ohranjanje kakovosti zunanega zraka, kjer je ta dobra, in njeno izboljšanje v drugih primerih;
6. spodbujanje večjega sodelovanja med državami članicami pri zmanjševanju onesnaževanja zraka.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

1. „zunanji zrak“ pomeni zrak v troposferi, razen na delovnih mestih, kakor so opredeljena v Direktivi 89/654/EGS ⁽³⁾, kjer se uporabljajo določbe v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu ter do katerih javnost nima rednega dostopa;
2. „onesnaževalo“ pomeni katero koli snov, ki je prisotna v zunanjem zraku in za katero je verjetno, da ima škodljive učinke na zdravje ljudi in/ali na okolje kot celoto;
3. „raven“ pomeni koncentracijo onesnaževala v zunanjem zraku ali njegovo usedlino na površinah v danem času;

⁽³⁾ Direktiva Sveta 89/654/EGS z dne 30. novembra 1989 o minimalnih zahtevah za varnost in zdravje na delovnem mestu (UL L 393, 30.12.1989, str. 1). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 165, 27.6.2007, str. 21).

4. „ocenjevanje“ pomeni katero koli metodo, uporabljeno za merjenje, izračunavanje, napovedovanje ali ocenjevanje ravni;
5. „mejna vrednost“ pomeni raven, določeno na podlagi znanstvenih spoznanj, katere cilj je izogniti se škodljivim učinkom na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto, jih preprečiti ali zmanjšati, in ki jo je v določenem roku treba doseči, ko pa se ta doseže, se ne sme preseči;
6. „kritična vrednost“ pomeni raven, določeno na podlagi znanstvenih spoznanj, katere presežanje ima lahko za posledico neposredne škodljive učinke na nekatere receptorje, kakor so drevesa, druge rastline ali naravni ekosistemi, vendar ne na človeka;
7. „sprejemljivo presežanje“ pomeni odstotek mejne vrednosti, za katerega se ta vrednost lahko preseže pod pogoji iz te direktive;
8. „načrti za kakovost zraka“ pomenijo načrte, ki določajo ukrepe za doseganje mejnih vrednosti ali ciljnih vrednosti;
9. „ciljna vrednost“ pomeni raven, določeno s ciljem izogniti se škodljivim učinkom na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto, jih preprečiti ali zmanjšati, in ki jo je treba, kadar je to mogoče, doseči v določenem času;
10. „alarmna vrednost“ pomeni raven, katere presežanje pomeni tveganje za zdravje ljudi že zaradi kratkotrajne izpostavljenosti celotnega prebivalstva in pri kateri morajo države članice nemudoma ukrepati;
11. „opozorilna vrednost“ pomeni raven, katere presežanje pomeni tveganje za zdravje ljudi zaradi kratkotrajne izpostavljenosti posebno občutljivega dela prebivalstva in pri kateri so potrebne takojšnje in ustrezne informacije;
12. „zgornji ocenjevalni prag“ pomeni raven, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanega zraka lahko uporabi kombinacija meritev na stalnem merilnem mestu ter tehnik modeliranja in/ali indikativnih meritev;
13. „spodnji ocenjevalni prag“ pomeni raven, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanega zraka lahko uporabijo le tehnike modeliranja ali objektivne ocene;
14. „dolgoročni cilj“ pomeni raven, ki jo je treba doseči dolgoročno, razen kadar ni dosegljiva s sorazmernimi ukrepi, da bi se zagotovilo učinkovito varovanje zdravja ljudi in varstvo okolja;
15. „delež iz naravnih virov“ pomeni emisije onesnaževal, ki jih niti neposredno niti posredno ne povzročata človeška dejavnost, vključno z naravnimi dogodki, kot so vulkanski izbruhi, seizmične dejavnosti, geotermalne dejavnosti, požari v divjini, pojavi močnega vetra, morski pršec ali atmosferske resuspenzije ali prenos naravnih delcev iz sušnih regij;
16. „območje“ pomeni del ozemlja države članice, ki ga razmeji sama zaradi ocenjevanja in upravljanja kakovosti zraka;
17. „aglomeracija“ pomeni območje, ki predstavlja somestje z več kot 250 000 prebivalci ali, kadar je prebivalcev 250 000 ali manj, z dano gostoto prebivalstva na km², ki jo določijo države članice;
18. „PM₁₀“ pomeni delce, ki preidejo skozi dovod, kakor je opredeljen v referenčni metodi za vzorčenje in merjenje PM₁₀, EN 12341, s 50-odstotno učinkovitostjo za odstranjevanje delcev z aerodinamskim premerom nad 10 µm;
19. „PM_{2,5}“ pomeni delce, ki preidejo skozi dovod, kakor je opredeljen v referenčni metodi za vzorčenje in merjenje PM_{2,5}, EN 14907, s 50-odstotno učinkovitostjo za odstranjevanje delcev z aerodinamskim premerom nad 2,5 µm;
20. „kazalnik povprečne izpostavljenosti“ pomeni povprečno raven, določeno na podlagi meritev na mestih v neizpostavljenem mestnem okolju na vsem ozemlju države članice, in odraža izpostavljenost prebivalstva. Uporablja se za izračun ciljnega zmanjšanja izpostavljenosti na nacionalni ravni in obveznosti glede stopnje izpostavljenosti;
21. „obveznost glede stopnje izpostavljenosti“ pomeni raven, določeno na osnovi kazalnika povprečne izpostavljenosti zaradi zmanjšanja škodljivih učinkov na zdravje ljudi, ki jo je treba v danem obdobju doseči;
22. „ciljno zmanjšanje izpostavljenosti na nacionalni ravni“ pomeni odstotek znižanja povprečne izpostavljenosti prebivalstva države članice, določenega za referenčno leto, s ciljem zmanjšanja škodljivih učinkov na zdravje ljudi, ki ga je treba doseči, kadar je to mogoče, v določenem obdobju;
23. „mesta v neizpostavljenem mestnem okolju“ pomenijo mesta na mestnih območjih, na katerih so ravni reprezentativne za izpostavljenost splošnega mestnega prebivalstva;
24. „dušikovi oksidi“ pomenijo vsoto mešalnega prostorninskega razmerja (ppb_v) dušikovega monoksida (dušikovega oksida) in dušikovega dioksida, izraženo z enotami masne koncentracije dušikovega dioksida (µg/m³);
25. „meritve na stalnem merilnem mestu“ pomenijo meritve na stalnih merilnih mestih, ki se izvajajo neprekinjeno ali z naključnim vzorčenjem, za določitev ravni v skladu z ustreznimi cilji za kakovost podatkov;
26. „indikativne meritve“ pomenijo meritve, ki izpolnjujejo manj stroge cilje kakovosti podatkov od tistih, ki veljajo za meritve na stalnem merilnem mestu;

27. „hlapne organske spojine“ (HOS) pomenijo vse organske spojine iz antropogenih in biogenih virov razen metana, ki ob prisotnosti sončne svetlobe pri reakciji z dušikovimi oksidi tvorijo fotokemične oksidante;
28. „predhodne snovi ozona“ pomenijo snovi, ki prispevajo k nastajanju prizemnega ozona, nekatere izmed njih pa so našteje v Prilogi X.

Člen 3

Odgovornosti

Države članice na ustreznih ravneh določijo pristojne organe in telesa, ki so odgovorni za:

- ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka;
- odobritev merilnih sistemov (metod, opreme, mrež, laboratorijev);
- zagotavljanje natančnosti meritev;
- analizo metod ocenjevanja;
- usklajevanje programov zagotavljanja kakovosti na svojem ozemlju, kadar jih za vso Skupnost organizira Komisija;
- sodelovanje z drugimi državami članicami in Komisijo.

Kadar je to ustrezno, pristojni organi in telesa ravnajo v skladu z oddelkom C Priloge I.

Člen 4

Določitev območij in aglomeracij

Države članice določijo območja in aglomeracije na vsem svojem ozemlju. Ocenjevanje in upravljanje kakovosti zraka se izvaja na vseh območjih in v vseh aglomeracijah.

POGLAVJE II

OČENJEVANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA

ODDELEK 1

Ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka glede na žveplov dioksid, dušikov dioksid in dušikove okside, delce, svinec, benzen ter ogljikov monoksid

Člen 5

Ureditev ocenjevanja

- V zvezi z žveplovim dioksidom, dušikovim dioksidom in dušikovimi oksidi, z delci (PM₁₀ in PM_{2,5}), svincem, z benzenom ter ogljikovim monoksidom se uporabljata zgornji in spodnji ocenjevalni prag, kakor sta opredeljena v oddelku A Priloge II.

Vsako območje in aglomeracija se razvrsti glede na navedena ocenjevalna praga.

- Razvrstitev iz odstavka 1 se pregleda vsaj vsakih pet let v skladu s postopkom iz oddelka B Priloge II.

Vendar se razvrstitev pregleda bolj pogosto, kadar se bistveno spremenijo dejavnosti, ki so pomembne za koncentracije žveplovega dioksida, dušikovega dioksida ali – kadar je to pomembno – dušikovih oksidov, delcev (PM₁₀, PM_{2,5}), svinca, benzena ali ogljikovega monoksida v zunanjem zraku.

Člen 6

Merila ocenjevanja

- Države članice izvajajo ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka v zvezi z onesnaževali iz člena 5 na vseh svojih območjih in v vseh aglomeracijah, v skladu z merili, opredeljenimi v odstavkih 2, 3 in 4 tega člena, ter v skladu z merili, določenimi v Prilogi III.

- Na vseh območjih in v aglomeracijah, kjer raven onesnaževal iz odstavka 1 presega zgornji ocenjevalni prag, določen za navedena onesnaževala, se uporabijo meritve kakovosti zunanjega zraka na stalnem merilnem mestu. Za pridobitev ustreznih podatkov o prostorski razporeditvi kakovosti zunanjega zraka se lahko navedene meritve na stalnem merilnem mestu dopolnijo s tehnikami modeliranja in/ali z indikativnimi meritvami.

- Na vseh območjih in v aglomeracijah, kjer je raven onesnaževal iz odstavka 1 pod zgornjim ocenjevalnim pragom, določenim za navedena onesnaževala, se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka uporabi kombinacija meritev na stalnem merilnem mestu ter tehnik modeliranja in/ali indikativnih meritev.

- Na vseh območjih in v aglomeracijah, kjer je raven onesnaževal iz odstavka 1 pod spodnjim ocenjevalnim pragom, določenim za navedena onesnaževala, za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka zadostujejo tehnike modeliranja ali objektivne ocene ali obe hkrati.

- Poleg ocenjevanja iz odstavkov 2, 3 in 4 se opravijo meritve na mestih v neizpostavljenem podeželskem okolju, oddaljenih od pomembnih virov onesnaževanja zraka zato, da se zagotovijo vsaj podatki o celotnih masnih koncentracijah in koncentracijah kemijskih sestav drobnih delcev (PM_{2,5}) na podlagi letnega povprečja; meritve se opravijo v skladu z naslednjimi merili:

- eno vzorčevalno mesto se postavi na vsakih 100 000 km²;
- za doseg potrebne prostorske ločljivosti postavi vsaka država članica vsaj eno merilno postajo ali pa lahko na podlagi sporazuma s sosednjo državo članico postavi eno ali več skupnih merilnih postaj, ki zajemajo zadevna sosednja območja;

- (c) kadar je to ustrezno, se spremljanje uskladi s strategijo spremljanja in merilnim programom iz Programa sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi (EMEP);
- (d) oddelka A in C Priloge I se uporabljata v zvezi s cilji kakovosti podatkov za meritve masne koncentracije delcev, Priloga IV pa se uporablja v celoti.

Države članice Komisijo tudi obvestijo o merilnih metodah, uporabljenih za merjenje kemijske sestave drobnih delcev (PM_{2,5}).

Člen 7

Vzorčevalna mesta

1. Umestitev vzorčevalnih mest za merjenje žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, delcev (PM₁₀, PM_{2,5}), svinca, benzena ter ogljikovega monoksida v zunanjem zraku se določi v skladu z merili iz Priloge III.
2. Na vsakem območju ali v aglomeraciji, kjer so meritve na stalnem merilnem mestu edini vir podatkov za ocenjevanje kakovosti zraka, število vzorčevalnih mest za vsako ustrezno onesnaževalo ni manjše od najmanjšega števila vzorčevalnih mest, določenega v oddelku A Priloge V.
3. Vendar, za območja in aglomeracije, znotraj katerih se podatki iz vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu dopolnjujejo s podatki iz modeliranja in/ali indikativnih meritev, se lahko skupno število vzorčevalnih mest iz oddelka A Priloge V zmanjša za največ 50 %, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) dopolnilne metode zagotavljajo zadostne podatke za ocenjevanje kakovosti zraka glede na mejne vrednosti ali alarmne vrednosti in tudi ustrezne podatke za obveščanje javnosti;
 - (b) število vzorčevalnih mest, ki jih je treba postaviti, in prostorska ločljivost drugih tehnik zadoščata za določitev koncentracije ustreznega onesnaževala, ki se določi v skladu s cilji kakovosti podatkov iz oddelka A Priloge I, in omogočata, da so rezultati ocene v skladu z merili iz oddelka B Priloge I.

Pri ocenjevanju kakovosti zraka glede na mejne vrednosti se upoštevajo rezultati modeliranja in/ali indikativne meritve.

4. Komisija spremlja uporabo meril za izbor mest vzorčenja v državah članicah, da olajša enotno uporabo teh meril v vsej Evropski uniji.

Člen 8

Referenčne merilne metode

1. Države članice uporabljajo referenčne merilne metode in merila, opredeljene v oddelkih A in C Priloge VI.

2. Druge merilne metode se lahko uporabljajo v skladu s pogoji iz oddelka B Priloge VI.

ODDELEK 2

Ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka glede na ozon

Člen 9

Merila ocenjevanja

1. Kadar koncentracije ozona na območjih in v aglomeracijah v zadnjih petih letih merjenja presežejo dolgoročne cilje iz oddelka C Priloge VII, se opravijo meritve na stalnem merilnem mestu.
2. Kadar so na voljo podatki iz obdobja, krajšega od petih let, lahko države članice, da bi ugotovile, ali so bili v teh petih letih dolgoročni cilji iz odstavka 1 preseženi, združijo rezultate kratkotrajnih merilnih kampanj, opravljenih v času in na mestu, kjer je verjetno, da bodo ravni največje, z rezultati popisov emisij in modeliranja.

Člen 10

Vzorčevalna mesta

1. Umestitev vzorčevalnih mest za merjenje ozona se določi v skladu z merili iz Priloge VIII.
2. Na vsakem območju ali v aglomeraciji, kjer so meritve edini vir podatkov za ocenjevanje kakovosti zraka, število vzorčevalnih mest ne sme biti manjše od najmanjšega števila vzorčevalnih mest, določenega v oddelku A Priloge IX.
3. Za območja in aglomeracije, znotraj katerih se podatki iz vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu dopolnjujejo s podatki iz modeliranja in/ali indikativnih meritev, pa se lahko število vzorčevalnih mest iz oddelka A Priloge IX zmanjša, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) dopolnilne metode zagotavljajo zadostne podatke za ocenjevanje kakovosti zraka glede na ciljne vrednosti, dolgoročni cilj ter opozorilno in alarmno vrednost;
 - (b) število vzorčevalnih mest, ki jih je treba postaviti, in prostorska ločljivost drugih tehnik zadoščata za določitev koncentracije ozona, ki se določi v skladu s cilji kakovosti podatkov iz oddelka A Priloge I, in omogočata, da so rezultati ocene v skladu z merili iz oddelka B Priloge I;
- (c) na vsakem območju ali v aglomeraciji je vsaj eno vzorčevalno mesto bodisi na dva milijona prebivalcev bodisi na 50 000 km², odvisno kateri kriterij vodi do večjega števila vzorčevalnih mest, vendar pa na enem območju ali v aglomeraciji ne sme biti manj kot eno vzorčevalno mesto;

- (d) dušikov dioksid se meri na preostalih vzorčevalnih mestih, razen na postajah v neizpostavljenem podeželskem okolju iz oddelka A Priloge VIII.

Pri ocenjevanju kakovosti zraka glede na ciljne vrednosti se upoštevajo rezultati modeliranja in/ali indikativne meritve.

4. Dušikov dioksid se meri na najmanj 50 % vzorčevalnih mestih za vzorčenje ozona, zahtevanih v skladu z oddelkom A Priloge IX. Merjenje je neprekinjeno, razen na postajah v neizpostavljenem podeželskem okolju, kakor so opredeljene v oddelku A Priloge VIII, kjer je mogoče uporabiti druge merilne metode.

5. Na območjih in v aglomeracijah, kjer so bile koncentracije v vsakem od prejšnjih petih let merjenja pod dolgoročnimi cilji, se število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu določi v skladu z oddelkom B Priloge IX.

6. Vsaka država članica zagotovi na svojem ozemlju postavitev in delovanje vsaj enega vzorčevalnega mesta za zagotovitev podatkov o koncentracijah predhodnih snovi ozona iz Priloge X. Vsaka država članica izbere število in mesto postaj za merjenje predhodnih snovi ozona ob upoštevanju ciljev in metod iz Priloge X.

Člen 11

Referenčne merilne metode

1. Države članice uporabljajo referenčne metode za merjenje ozona, opredeljene v točki 8 oddelka A Priloge VI. Druge merilne metode se lahko uporabljajo v skladu s pogoji iz oddelka B Priloge VI.
2. Vsaka država članica obvesti Komisijo o metodah, ki jih uporablja za vzorčenje in merjenje HOS, kakor je navedeno v Prilogi X.

POGLAVJE III

UPRAVLJANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA

Člen 12

Zahteve, kadar so ravni onesnaženosti nižje od mejnih vrednosti

Na območjih in v aglomeracijah, kjer so ravni žveplovega dioksida, dušikovega dioksida, PM_{10} , $PM_{2,5}$, svinca, benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku pod mejnimi vrednostmi, določenimi v prilogah XI in XIV, države članice vzdržujejo ravni teh onesnaževal pod mejnimi vrednostmi ter si prizadevajo za ohranjanje najboljše kakovosti zunanjega zraka, ki je skladna s trajnostnim razvojem.

Člen 13

Mejne vrednosti in alarmne vrednosti za varovanje zdravja ljudi

1. Države članice zagotovijo, da po vseh njihovih območjih in aglomeracijah ravni žveplovega dioksida, PM_{10} , svinca in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku ne presežejo mejne vrednosti iz Priloge XI.

Mejne vrednosti dušikovega dioksida in benzena, določene v Prilogi XI, ne smejo biti presežene po datumih, določenih v Prilogi XI.

Spoštovanje teh zahtev se ocenjuje v skladu s Prilogo III.

Sprejemljivo preseganje iz Priloge XI se uporablja v skladu s členom 22(3) in členom 23(1).

2. Alarmna vrednost za koncentracije žveplovega dioksida in dušikovega dioksida v zunanjem zraku je določena v oddelku A Priloge XII.

Člen 14

Kritične vrednosti

1. Države članice zagotovijo skladnost s kritičnimi vrednostmi, določenimi v Prilogi XIII, kakor so ocenjene v skladu z oddelkom A Priloge III.
2. Kadar so meritve na stalnem merilnem mestu edini vir podatkov za ocenjevanje kakovosti zraka, število vzorčevalnih mest ne sme biti manjše od najmanjšega števila, določenega v oddelku C Priloge V. Kadar indikativne meritve ali modeliranje dopolnjujejo navedeni podatki, takrat se najmanjše število vzorčevalnih mest lahko zmanjša za največ 50 %, v kolikor se ocenjene koncentracije ustreznih onesnaževal lahko določijo v skladu s cilji kakovosti podatkov iz oddelka A Priloge I.

Člen 15

Ciljno zmanjšanje izpostavljenosti $PM_{2,5}$ na nacionalni ravni za varovanje zdravja ljudi

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki ne zahtevajo nesorazmernih stroškov za zmanjšanje izpostavljenosti $PM_{2,5}$, da se tako doseže ciljno zmanjšanje izpostavljenosti na nacionalni ravni, določeno v oddelku B Priloge XIV do tam navedenega leta.
2. Države članice zagotovijo, da kazalnik povprečne izpostavljenosti za leto 2015, določen v skladu z oddelkom A Priloge XIV, ne presega obveznosti glede stopnje izpostavljenosti iz oddelka C navedene priloge.
3. Kazalnik povprečne izpostavljenosti $PM_{2,5}$ se oceni v skladu z oddelkom A Priloge XIV.
4. V skladu s Prilogo III vsaka država članica zagotovi, da razporeditev in število vzorčevalnih mest, na katerih temelji kazalnik povprečne izpostavljenosti $PM_{2,5}$, zagotavlja, da se ustrezno upošteva izpostavljenost celotnega prebivalstva. Število vzorčevalnih mest ne sme biti manjše od tistega, določenega z uporabo oddelka B Priloge V.

Člen 16

Ciljna vrednost PM_{2,5} in mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki ne zahtevajo nesorazmernih stroškov, za zagotovitev, da koncentracije PM_{2,5} v zunanjem zraku ne presegajo ciljnih vrednosti iz oddelka D Priloge XIV po datumu, ki je tam naveden.
2. Države članice zagotovijo, da po vseh njihovih območjih in aglomeracijah koncentracije PM_{2,5} v zunanjem zraku ne presegajo mejne vrednosti iz oddelka E Priloge XIV po datumu, ki je tam naveden. Spoštovanje te zahteve se ocenjuje v skladu s Prilogo III.
3. Sprejemljivo preseganje iz oddelka E Priloge XIV se uporablja v skladu s členom 23(1).

Člen 17

Zahteve na območjih in v aglomeracijah, kadar koncentracije ozona presegajo ciljne vrednosti in dolgoročne cilje

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki ne zahtevajo nesorazmernih stroškov, da zagotovijo doseganje ciljnih vrednosti in dolgoročnih ciljev.
2. Za območja in aglomeracije, kjer je presežena ciljna vrednost, države članice zagotovijo, da se izvede program, pripravljen v skladu s členom 6 Direktive 2001/81/ES, po potrebi pa tudi načrt za kakovost zraka, za doseganje ciljnih vrednosti po datumu, ki je določen v oddelku B Priloge VII te direktive, razen kadar se ciljne vrednosti lahko dosežejo le z ukrepi, ki bi pomenili nesorazmerne stroške.
3. Za območja in aglomeracije, kjer so ravni ozona v zunanjem zraku višje od dolgoročnih ciljev, vendar manjše od ciljnih vrednosti ali njim enake, države članice pripravijo in izvedejo stroškovno učinkovite ukrepe za doseganje dolgoročnih ciljev. Navedeni ukrepi so v skladu vsaj z vsemi načrti za kakovost zraka in programom iz odstavka 2.

Člen 18

Zahteve na območjih in v aglomeracijah, kadar koncentracije ozona dosežejo dolgoročne cilje

Na območjih in v aglomeracijah, kjer koncentracije ozona dosežejo dolgoročne cilje, če to omogočajo dejavniki, vključno z lastnostjo ozona, da se prenaša prek meja, in meteorološkimi pogoji, države članice na teh območjih in v aglomeracijah navedene ravni vzdržujejo pod dolgoročnimi cilji ter s sorazmernimi ukrepi ohranjajo najboljše kakovost zunanjega zraka, ki je skladna s trajnostnim razvojem in z visoko ravnjo varstva okolja in varovanja zdravja ljudi.

Člen 19

Ukrepi, zahtevani ob preseganju opozorilne in alarmne vrednosti

Kadar je presežena opozorilna vrednost, določena v Prilogi XII, ali katera koli tam navedena alarmna vrednost, države članice storijo vse potrebno, da javnost o tem obvestijo prek radia, televizije, časopisov ali spleta.

Države članice Komisiji začasno predložijo tudi podatke o zabeleženih ravneh in trajanju obdobj, ko je bila presežena alarmna ali opozorilna vrednost.

Člen 20

Delež iz naravnih virov

1. Za določeno leto posredujejo države članice Komisiji seznam območij in aglomeracij, kjer so preseganja mejnih vrednosti za določeno onesnaževalo povzročili naravni viri. Države članice zagotovijo informacije o koncentracijah in virih ter dokaze, da je mogoče preseganja pripisati naravnim virom.
2. Kadar je Komisija obveščena o preseganju, ki ga povzročajo naravni viri, v skladu z odstavkom 1, se navedeno preseganje v smislu te direktive ne šteje za preseganje.
3. Komisija do 11. junija 2010 objavi smernice za dokazovanje in odbijanje preseganj, pripisanih naravnim virom.

Člen 21

Preseganja, pripisana zimskemu posipanju in soljenju cest

1. Države članice lahko določijo območja ali aglomeracije, kjer so mejne vrednosti za PM₁₀ v zunanjem zraku presežene, zaradi resuspenzije delcev po zimskem posipanju ali soljenju cest.
2. Države članice pošljejo Komisiji sezname vseh takšnih območij ali aglomeracij skupaj z informacijami o tamkajšnjih koncentracijah in virih PM₁₀.
3. Pri obveščanju Komisije v skladu s členom 27, države članice predložijo potrebna dokazila, ki izkazujejo, da so vsa preseganja posledica takšne resuspenzije delcev in da so se sprejeli ustrezni ukrepi za znižanje koncentracij.
4. Brez poseganja v člen 20 morajo države članice za območja in aglomeracije iz odstavka 1 tega člena določiti načrt za kakovost zraka, predviden v členu 23, le, kadar je preseganja mogoče pripisati virom PM₁₀, ki niso posledica zimskega posipanja ali soljenja cest.

5. Komisija do 11. junija 2010 objavi smernice za dokazovanje deleža iz resuspenzije delcev, ki je posledica zimskega posipanja ali soljenja cest.

Člen 22

Odlog rokov za doseg skladnosti in oprostitev obveznosti uporabe nekaterih mejnih vrednosti

1. Kadar na določenem območju ali v aglomeraciji ni mogoče doseči skladnosti z mejnimi vrednostmi za dušikov dioksid ali benzen v rokih iz Priloge XI, lahko država članica za zadevno območje ali aglomeracijo navedene roke odloži za največ pet let pod pogojem, da je načrt za kakovost zraka oblikovan v skladu s členom 23 za območje ali aglomeracijo, za katerega/-o bi veljal odlog; tak načrt za kakovost zraka se dopolni s podatki iz oddelka B Priloge XV, povezanimi z zadevnimi onesnaževali, ter prikazuje, kako se bo pred iztekom novega roka dosegla skladnost z mejnimi vrednostmi.

2. Kadar se zaradi disperzijskih značilnosti določenega mesta, neugodnih podnebnih pogojev ali deleža onesnaževal, ki se prenašajo prek meja, na določenem območju ali v aglomeraciji ne da doseči skladnosti z mejnimi vrednostmi za PM_{10} , kakor so določene v Prilogi XI, je država članica oproščena obveznosti uporabe navedenih mejnih vrednosti do 11. junija 2011, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 in če država članica dokaže, da so bili na nacionalni, regionalni in lokalni ravni sprejeti vsi primerni ukrepi, da bi bil rok izpolnjen.

3. Kadar država članica uporabi odstavke 1 ali 2, zagotovi, da se mejna vrednost za vsako onesnaževalo ne preseže za več, kot znaša najvišje sprejemljivo preseganje, določeno za vsako od zadevnih onesnaževal v Prilogi XI.

4. Države članice uradno obvestijo Komisijo, kadar po njihovem mnenju zanje velja odstavek 1 ali 2, ter ji pošljejo načrt za kakovost zraka iz odstavka 1, vključno z vsemi ustreznimi podatki, ki jih Komisija potrebuje, da presodi, ali so ustrezni pogoji izpolnjeni. Komisija pri presoji upošteva predvidene učinke ukrepov, ki so jih sprejele države članice, na kakovost zunanjega zraka v teh državah, tako v sedanosti kot v prihodnosti, pa tudi predvidene učinke sedanjih in načrtovanih ukrepov Skupnosti, ki jih predlaga Komisija, na kakovost zunanjega zraka.

Kadar Komisija temu ne nasprotuje v roku devetih mesecev po prejemu navedenega uradnega obvestila, se šteje, da so ustrezni pogoji za uporabo odstavka 1 ali 2 izpolnjeni.

V primeru nasprotovanja, lahko Komisija od držav članic zahteva, da prilagodijo ali predložijo nove načrte za kakovost zraka.

POGLAVJE IV

NAČRTI

Člen 23

Načrti za kakovost zraka

1. Kadar na določenih območjih ali v aglomeracijah ravni onesnaževal v zunanjem zraku presežejo katero koli mejno vrednost ali ciljno vrednost ter katero koli sprejemljivo preseganje, ki velja za posamični primer, države članice zagotovijo, da se pripravijo načrti za kakovost zraka na navedenih območjih ali aglomeracijah, da bi bila dosežena s tem povezana mejna vrednost ali ciljna vrednost iz priloge XI in XIV.

V primeru preseganj teh mejnih vrednosti, za katere je rok za doseg skladnosti že potekel, se v načrtih za kakovost zraka predvidijo ustrezni ukrepi, tako da bo lahko obdobje preseganja čim krajše. Poleg tega lahko načrti za kakovost zraka vključujejo posebne ukrepe za zaščito občutljivih skupin prebivalstva, vključno z otroki.

Ti načrti za kakovost zraka vključujejo vsaj informacije iz oddelka A Priloge XV ter lahko obsegajo ukrepe v skladu s členom 24. Navedeni načrti se nemudoma sporočijo Komisiji, vendar ne pozneje kot dve leti po koncu leta, v katerem je bilo zabeleženo prvo preseganje.

Kadar se morajo načrti za kakovost zraka pripraviti ali izvesti ob upoštevanju več onesnaževal, države članice, kadar je to ustrezno, pripravijo in izvedejo celovite načrte za kakovost zraka, ki zajemajo vsa zadevna onesnaževala.

2. Države članice zagotovijo, kolikor je izvedljivo, skladnost z drugimi načrti, ki se zahtevajo v skladu z Direktivo 2001/80/ES, Direktivo 2001/81/ES ali Direktivo 2002/49/ES, da bi se dosegli ustrezni okoljski cilji.

Člen 24

Kratkoročni akcijski načrti

1. Kadar na določenem območju ali v aglomeraciji obstaja tveganje, da bo raven onesnaževal preseгла eno ali več alarmnih vrednosti iz Priloge XII, države članice pripravijo akcijske načrte, v katerih navedejo ukrepe, ki jih je treba sprejeti kratkoročno, da bi se zmanjšalo tveganje ali trajanje takšnega preseganja. Kadar to tveganje velja za eno ali več mejnih vrednosti ali ciljnih vrednosti iz priloge VII, XI in XIV, lahko države članice po potrebi pripravijo kratkoročne akcijske načrte.

Kadar pa obstaja tveganje, da bi prišlo do preseganja alarmne vrednosti za ozon, določene v oddelku B Priloge XII, države članice pripravijo le kratkoročni akcijski načrt, če po njihovem mnenju obstaja glede na nacionalne zemljepisne, meteorološke in gospodarske pogoje znatna možnost za zmanjšanje tveganja, trajanja ali resnosti takega preseganja. Države članice pri pripravi takega kratkoročnega akcijskega načrta upoštevajo Odločbo 2004/279/ES.

2. V kratkoročnih akcijskih načrtih iz odstavka 1 so lahko, odvisno od posameznega primera, predvideni tudi učinkoviti ukrepi za nadzor in po potrebi za začasno ustavitev dejavnosti, ki prispevajo k tveganju, da bi bile presežene mejne, ciljne ali alarmne vrednosti. Navedeni akcijski načrti lahko vključujejo ukrepe v zvezi s prometom motornih vozil, gradbenimi deli, ladjami na privezih in uporabo industrijskih obratov ali proizvodov ter ogrevanje gospodinjstev. V teh načrtih je mogoče upoštevati tudi posebne ukrepe za zaščito občutljivih skupin prebivalstva, vključno z otroki.

3. Ko države članice pripravijo kratkoročni akcijski načrt, omogočijo javnosti in ustreznim organizacijam, kakor so okoljske organizacije, potrošniške organizacije, organizacije, ki zastopajo interese občutljivih skupin prebivalstva, drugi ustreznimi organi zdravstvenega varstva in ustreznimi industrijskimi združenji, dostop do rezultatov raziskav glede izvedljivosti in vsebine posebnih kratkoročnih akcijskih načrtov ter do informacij o izvajanju teh načrtov.

4. Komisija prvič do 11. junija 2010 in potem v rednih časovnih obdobjih objavlja primere najboljših praks za pripravo kratkoročnih akcijskih načrtov, vključno s primeri najboljše prakse pri zaščiti občutljivih skupin prebivalstva, med njimi otrok.

Člen 25

Onesnaževanje zraka prek meja

1. Kadar se zaradi znatnega prenosa onesnaževal ali njihovih predhodnih snovi prek meja preseže alarmna, mejna ali ciljna vrednost in ustrezno sprejemljivo preseganje ali dolgoročni cilj, takrat zadevne države članice sodelujejo in, kadar je to ustrezno, organizirajo skupne dejavnosti, kakor je priprava skupnih ali usklajenih načrtov za kakovost zraka v skladu s členom 23, da bi se lahko taka preseganja odpravila z uporabo ustreznih, vendar sorazmernih ukrepov.

2. Komisija je pozvana, da se udeleži vsakršnega sodelovanja iz odstavka 1 ter pri tem pomaga. Kadar je to primerno, Komisija ob upoštevanju poročil, pripravljenih na podlagi člena 9 Direktive 2001/81/ES, preuči, ali je treba na ravni Skupnosti sprejeti nadaljnje ukrepe za zmanjšanje emisij predhodnih snovi, ki povzročajo onesnaževanje prek meja.

3. Kadar je to ustrezno glede na člen 24, države članice pripravijo in izvedejo skupne kratkoročne akcijske načrte, ki zajemajo sosednja območja v drugih državah članicah. Države članice zagotovijo, da sosednja območja v drugih državah članicah, ki so pripravila kratkoročne akcijske načrte, dobijo vse ustrezne podatke.

4. Kadar je presežena opozorilna ali alarmna vrednost na območjih ali v aglomeraciji blizu državne meje, se podatki čim prej

zagotovijo pristojnim organom v zadevnih sosednjih državah članicah. Navedeni podatki so dostopni javnosti.

5. Pri pripravi načrtov iz odstavkov 1 in 3 ter pri obveščanju javnosti v skladu s členom 4 si države članice, kadar je to ustrezno, prizadevajo za sodelovanje s tretjimi državami in zlasti z državami kandidatkami.

POGLAVJE V

PODATKI IN POROČANJE

Člen 26

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da se javnost in ustrezne organizacije, kakor so okoljske organizacije, potrošniške organizacije, organizacije, ki zastopajo interese občutljivih skupin prebivalstva, drugi ustreznimi organi zdravstvenega varstva in ustreznimi industrijskimi združenji, ustrezno in pravočasno obvestijo o:

- (a) kakovosti zunanjega zraka v skladu s Prilogo XVI;
- (b) odločitvi o odlogu v skladu s členom 22(1);
- (c) vsaki izjemi na podlagi člena 22(2);
- (d) načrtih za kakovost zraka iz člena 22(1) in člena 23 ter o programih iz člena 17(2).

Podatki so brezplačno dosegljivi prek lahko dostopnih medijev, vključno prek spleta ali prek katerega koli drugega telekomunikacijskega sredstva in upoštevajo določbe iz Direktive 2007/2/ES.

2. Države članice javnosti omogočijo dostop do letnih poročil za vsa onesnaževala, ki jih ureja ta direktiva.

Navedena poročila povzemajo ravni, ki presegajo mejne vrednosti, ciljne vrednosti, dolgoročne cilje ter opozorilne in alarmne vrednosti za ustreznimi povprečnimi obdobji. Te podatke se združi s povzetkom ocene posledic teh preseganj. Poročila lahko po potrebi vključujejo tudi dodatne podatke in ocene o varstvu gozdov ter podatke o drugih onesnaževalih, za katera ta direktiva predvideva določbe o spremljanju, kot so med drugim nekatere predhodne snovi ozona, ki niso urejene s predpisi in kakor so navedene v oddelku B Priloge X.

3. Države članice obvestijo javnost o pristojnem organu ali telesu, določenem v zvezi z nalogami iz člena 3.

Člen 27

Zagotavljanje podatkov in poročanje

1. Države članice zagotovijo, da so podatki o kakovosti zunanjega zraka dostopni Komisiji v zahtevanem časovnem okviru, kakor to določajo izvedbeni ukrepi iz člena 28(2).

2. V vsakem primeru se takšni podatki za poseben namen presoje skladnosti z mejnimi in kritičnimi vrednostmi ter doseganjem ciljnih vrednosti dajo na voljo Komisiji najpozneje devet mesecev po koncu vsakega leta in vsebujejo:

- (a) spremembe seznama, uvedene v tem letu, ter razmejitev območij in aglomeracij, vzpostavljenih v skladu s členom 4;
- (b) seznam območij in aglomeracij, kjer so ravni enega ali več onesnaževal višje od mejnih vrednosti, ki se jim po potrebi prišteje sprejemljivo preseganje, ali višje od ciljnih vrednosti ali kritičnih vrednosti; ter za ta območja in aglomeracije:
 - (i) ocenjene ravni ter, če je to pomembno, datume in obdobja, v katerih so bile takšne ravni zabeležene;
 - (ii) po potrebi presojo deleža naravnih virov in resuspenzije delcev, ki je posledica zimskega posipanja ali soljenja cest, k ocenjenim ravnam, kot je posredovano Komisiji v skladu s členoma 20 in 21.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata za podatke, zbrane od začetka drugega koledarskega leta po začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 28(2) dalje.

Člen 28

Izvedbeni ukrepi

1. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, torej prilog I do VI, prilog VIII do X ter Priloge XV, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 29(3).

Ti ukrepi pa ne smejo neposredno ali posredno spreminjati ničesar od sledečega:

- (a) mejnih vrednosti, ciljnega zmanjšanja izpostavljenosti, kritičnih vrednosti, ciljnih vrednosti, opozorilnih ali alarmnih vrednosti, niti dolgoročnih ciljev, navedenih v Prilogi VII ter prilogah XI do XIV;
- (b) datumov za doseg skladnosti s katerim koli parametrom, navedenim v točki (a).

2. V skladu z regulativnim postopkom iz člena 29(2) Komisija določi dodatne podatke, ki jih morajo države članice zagotoviti v skladu s členom 27, pa tudi časovni okvir, v katerem je treba takšne podatke sporočiti.

Komisija tudi določi načine za racionalizacijo metode poročanja podatkov ter vzajemne izmenjave informacij in podatkov iz mrež in posameznih postaj za spremljanje onesnaženosti zunanjega zraka v državah članicah v skladu z regulativnim postopkom iz člena 29(2).

3. Komisija pripravi smernice za dogovore o postavitvi skupnih merilnih postaj iz člena 6(5).

4. Komisija objavi navodila glede dokazovanja enakovrednosti iz oddelka B Priloge VI.

POGLAVJE VI

ODBOR, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 29

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „Odbor za kakovost zunanjega zraka“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 30

Kazni

Države članice določijo pravila glede kazni, ki se uporabljajo v primeru kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvrševanje teh kazni. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 31

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Direktive 96/62/ES, 1999/30/ES, 2000/69/ES in 2002/3/ES se razveljavijo z 11. junijem 2010, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos ali uporabo navedenih direktiv.

Vendar od 11. junija 2008 velja naslednje:

- (a) v Direktivi 96/62/ES se odstavek 1 člena 12 nadomesti z naslednjim:

„1. Podrobne določbe o posredovanju informacij, ki jih je treba pošiljati po členu 11, se sprejmejo v skladu s postopkom iz odstavka 3.“;

- (b) v Direktivi 1999/30/ES se črtajo člen 7(7), opomba 1 v točki I Priloge VIII in točka VI Priloge IX;

- (c) v Direktivi 2000/69/ES se črtata člen 5(7) in točka III Priloge VII;

- (d) v Direktivi 2002/3/ES se črtata člen 9(5) in točka II Priloge VIII;

2. Ne glede na prvi pododstavek odstavka 1 veljajo naslednji členi še naprej:

- (a) člen 5 Direktive 96/62/ES do 31. decembra 2010;
- (b) člen 11(1) Direktive 96/62/ES ter člen 10(1), (2) in (3) Direktive 2002/3/ES do konca drugega koledarskega leta po začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 28(2) te direktive;
- (c) člen 9(3) in (4) Direktive 1999/30/ES do 31. decembra 2009.

3. Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se razumejo v skladu s tabelo ujemanja v Prilogi XVII.

4. Odločba 97/101/ES se razveljavi s koncem drugega koledarskega leta po začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 28(2) te direktive.

Vendar se tretja, četrta in peta alineja člena 7 Sklepa 97/101/ES črtajo z 11. junijem 2008.

Člen 32

Pregled

1. Komisija v letu 2013 pregleda določbe, povezane z delci $PM_{2,5}$ in po potrebi z drugimi onesnaževali, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi predlog.

Kar zadeva $PM_{2,5}$ se pregled opravi s ciljem določitve zakonsko zavezujoče nacionalne obveznosti glede zmanjšanja izpostavljenosti z namenom nadomestitve ciljnega zmanjšanja izpostavljenosti na nacionalni ravni in pregleda obveznosti glede stopnje izpostavljenosti iz člena 15, med drugim ob upoštevanju naslednjih elementov:

- najnovejših znanstvenih podatkov WHO in drugih zadevnih organizacij,
- razmer glede kakovosti zraka in možnosti za zmanjšanje v državah članicah,
- pregleda Direktive 2001/81/ES,
- napredka, doseženega pri izvajanju ukrepov Skupnosti za zmanjšanje za onesnaževala zraka.

2. Komisija upošteva, ali je mogoče sprejeti bolj ambiciozne mejne vrednosti za $PM_{2,5}$, preveri okvirne mejne vrednosti druge stopnje $PM_{2,5}$ in presodi, ali je treba to vrednost potrditi ali spremeniti.

3. Kot del tega pregleda Komisija pripravi tudi poročilo o izkušnjah pri spremljanju in potrebi po nadzoru PM_{10} in $PM_{2,5}$, in sicer ob upoštevanju tehničnega napredka pri samodejnih merilnih tehnikah. Po potrebi se predlagajo nove referenčne metode za merjenje PM_{10} in $PM_{2,5}$.

Člen 33

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise za usklajitev s to direktivo pred 11. junijem 2010. Besedilo teh določb nemudoma predložijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice zagotovijo, da je najpozneje do 1. januarja 2009 zaradi skladnosti s časovnim okvirom in pogoji iz oddelka A Priloge XIV vzpostavljeno zadostno število postaj za meritve $PM_{2,5}$ v neizpostavljenem mestnem okolju, potrebnih za izračun kazalnika povprečne izpostavljenosti, v skladu z oddelkom B Priloge V.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 35

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 21. maja 2008

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J. LENARČIČ

PRILOGA I

CILJI KAKOVOSTI PODATKOV

A. Cilji kakovosti podatkov za ocenjevanje kakovosti zunanega zraka

	Žveplov dioksid, dušikov dioksid in dušikovi oksidi ter ogljikov monoksid	Benzen	Delci (PM ₁₀ /PM _{2,5}) in svinec	Ozon ter z njim pove- zana NO in NO ₂
Meritve na stalnem merilnem mestu ⁽¹⁾				
Negotovost pri meritvah	15 %	25 %	25 %	15 %
Najmanjša razpoložljivost podatkov	90 %	90 %	90 %	90 % poleti 75 % pozimi
Najmanjša časovna pokritost:				
— neizpostavljeno mestno okolje in promet	—	35 % ⁽²⁾	—	—
— industrijski predeli	—	90 %	—	—
Indikativne meritve				
Najmanjša razpoložljivost podatkov	25 %	30 %	50 %	30 %
Negotovost pri meritvah	90 %	90 %	90 %	90 %
Najmanjša časovna pokritost	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	> 10 % poleti
Negotovost pri modeliranju:				
urni podatki	50 %	—	—	50 %
osemurna povprečja	50 %	—	—	50 %
dnevna povprečja	50 %	—	še ni opredeljeno	—
letna povprečja	30 %	50 %	50 %	—
Objektivna ocena				
Negotovost pri meritvah	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Države članice lahko uporabijo naključne meritve namesto neprekinjenih meritev za benzen, svinec in delce, če lahko Komisiji dokažejo, da negotovost pri meritvah, vključno z negotovostjo pri meritvah zaradi naključnega vzorčenja, izpolnjuje cilj kakovosti 25 % in je časovna pokritost še vedno večja od najmanjše časovne pokritosti za indikativne meritve. Naključno vzorčenje mora biti enakomerno porazdeljeno čez vso leto, da ne pride do nesimetričnosti rezultatov. Negotovost zaradi naključnega vzorčenja se lahko določi s postopkom, določenim v ISO 11222 (2002) „Kakovost zraka – Določitev negotovosti pri časovnem povprečju meritev kakovosti zraka“. Kadar se naključne meritve uporabijo za oceno zahteve mejne vrednosti za PM₁₀, je treba oceniti 90,4 % (naj bi bil nižji ali enak 50 µg/m³) namesto števila preseganj, na katerega znatno vpliva pokritost podatkov.

⁽²⁾ Porazdeljeno prek vsega leta, da so reprezentativni za različne podnebne in prometne pogoje.

⁽³⁾ Ena dnevna naključna meritev na teden, enakomerno porazdeljena prek vsega leta ali 8 enakomerno porazdeljenih tednov prek vsega leta.

⁽⁴⁾ Ena naključna meritev na teden, enakomerno porazdeljena prek vsega leta ali 8 enakomerno porazdeljenih tednov prek vsega leta.

Negotovost (izražena s 95 % stopnjo zaupanja) pri metodah ocenjevanja bo ovrednotena v skladu z načeli navodil CEN o izražanju negotovosti meritev (ENV 13005-1999), z metodologijo ISO 5725:1994 in navodili iz poročila CEN „Kakovost zraka – Pristop k negotovosti ocene za referenčne merilne metode za zunanji zrak“ (CR 14377:2002E). Odstotki negotovosti v zgornji tabeli so navedeni za povprečje posameznih meritev v času, za katerega je določena mejna vrednost (ali ciljna vrednost v primeru ozona), za 95 % interval zaupanja. Negotovost pri meritvah na stalnem merilnem mestu se šteje, kakor da se uporablja v okviru ustrezne mejne vrednosti (ali ciljne vrednosti v primeru ozona).

Negotovost pri modeliranju se določi kot največji odklon izmerjenih in izračunanih koncentracij za 90 % posameznih merilnih mest v času, za katerega je določena mejna vrednost (ali ciljna vrednost v primeru ozona), ne da bi se upoštevala časovna razporeditev dogodkov. Negotovost pri modeliranju se šteje, kakor da se uporablja v okviru ustrezne mejne vrednosti (ali ciljne vrednosti v primeru ozona). Meritve na stalnem merilnem mestu, ki jih je treba izbrati za primerjavo z rezultati modeliranja, predstavljajo okvir, ki ga model zajema.

Negotovost pri objektivni oceni se določi kot največji odklon izmerjenih in izračunanih koncentracij v času, za katerega je določena mejna vrednost (ali ciljna vrednost v primeru ozona), ne da bi se upoštevala časovna razporeditev dogodkov.

Zahteve za najmanjšo razpoložljivost podatkov in časovno pokritost ne vključujejo izgub podatkov zaradi rednega ume-rjanja ali običajnega vzdrževanja inštrumentov.

B. Rezultati ocenjevanja kakovosti zraka

Za območja ali aglomeracije, za katera se za ocenjevanje kakovosti zraka uporabljajo drugi viri, ki dopolnjujejo meritve, ali pa so ti drugi viri edini način ocenjevanja, se zberejo naslednji podatki:

- opis opravljenega ocenjevanja,
- uporabljene posebne metode s sklicevanjem na opise metod,
- viri podatkov in informacij,
- opis rezultatov, skupaj z negotovostmi, in zlasti obseg katerega koli področja ali, če je to pomembno, dolžino ceste na območju ali v aglomeracijah, nad katero koncentracije presegajo katero koli mejno vrednost, ciljno vrednost ali dolgoročni cilj in sprejemljivo preseganje, kadar se uporablja, ter katerega koli območja na katerem koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag ali spodnji ocenjevalni prag,
- prebivalstvo, ki je lahko izpostavljeno ravnem, ki presegajo katerokoli mejno vrednost za varovanje zdravja ljudi.

C. Zagotavljanje kakovosti pri ocenjevanju kakovosti zunanega zraka: potrditev podatkov

1. Za zagotovitev natančnosti meritev in skladnosti s cilji kakovosti podatkov, določenih v oddelku A, ustrezni pristojni organi in telesa, imenovani v členu 3, zagotovijo:
 - da so vse meritve, opravljene v zvezi z ocenjevanjem kakovosti zunanega zraka na podlagi členov 6 in 9, sledljive v skladu z zahtevami iz oddelka 5.6.2.2 ISO/IEC 17025:2005,
 - da bodo institucije, ki upravljajo mreže, in posamezne postaje vzpostavile sistem zagotavljanja in nadzora kakovosti, ki omogoča redno vzdrževanje za zagotovitev natančnosti merilnih naprav,
 - da se določi postopek zagotavljanja kakovosti/nadzora kakovosti za postopek zbiranja podatkov in poročanja ter da institucije, imenovane za to nalogo, dejavno sodelujejo v sorodnih programih zagotavljanja kakovosti v vsej Skupnosti,
 - da so nacionalni laboratoriji, ki jih imenujejo ustrezni pristojni organi ali telesa, določeni v skladu s členom 3, udeleženi pri primerjalnih meritvah v vsej Skupnosti, ki zajemajo onesnaževala, urejena s to direktivo, do leta 2010 akreditirani v skladu z EN/ISO 17025 za referenčne metode iz Priloge VI. Ti laboratoriji so na ozemlju držav članic vključeni v usklajevanje programov na ravni Skupnosti za zagotavljanje kakovosti, ki jih organizira Komisija, in na nacionalni ravni tudi usklajujejo ustrezno izvajanje referenčnih metod in dokaze enakovrednosti nereferečnih metod.
2. Šteje se, da so vsi podatki, poslani na podlagi člena 27, veljavni, razen podatkov, ki so označeni kot začasni.

PRILOGA II

Določitev zahtev za ocenjevanje koncentracij žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, delcev (PM₁₀ in PM_{2,5}), svinca, benzena ter ogljikovega monoksida v zunanjem zraku znotraj območja ali v aglomeraciji

A. Zgornji in spodnji ocenjevalni prag

Uporabljal se bosta naslednji zgornji ocenjevalni prag in spodnji ocenjevalni prag:

1. Žveplov dioksid

	Varovanje zdravja	Varstvo rastlin
zgornji ocenjevalni prag	60 % 24-urne mejne vrednosti (vrednost 75 µg/m ³ ne sme biti presežena več kot 3-krat v koledarskem letu)	60 % zimske kritične vrednosti (12 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	40 % 24-urne mejne vrednosti (vrednost 50 µg/m ³ ne sme biti presežena več kot 3-krat v koledarskem letu)	40 % zimske kritične vrednosti (8 µg/m ³)

2. Dušikov dioksid in dušikovi oksidi

	Urna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi (NO ₂)	Letna mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi (NO ₂)	Letna kritična vrednost za varstvo rastlin in naravnih ekosistemov (NO _x)
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (vrednost 140 µg/m ³ ne sme biti presežena več kot 18-krat v koledarskem letu)	80 % mejne vrednosti (32 µg/m ³)	80 % kritične vrednosti (24 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (100 µg/m ³ ne sme biti preseženo več kot 18-krat v koledarskem letu)	65 % mejne vrednosti (26 µg/m ³)	65 % kritične vrednosti (19,5 µg/m ³)

3. Delci (PM₁₀/PM_{2,5})

	24-urno povprečje PM ₁₀	Letno povprečje PM ₁₀	Letno povprečje PM _{2,5} ⁽¹⁾
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (35 µg/m ³ ne sme biti preseženo več kot 35-krat v koledarskem letu)	70 % mejne vrednosti (28 µg/m ³)	70 % mejne vrednosti (17 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (25 µg/m ³ ne sme biti preseženo več kot 35-krat v koledarskem letu)	50 % mejne vrednosti (20 µg/m ³)	50 % mejne vrednosti (12 µg/m ³)

⁽¹⁾ Zgornji in spodnji ocenjevalni prag za PM_{2,5} se ne uporabljata za meritve za oceno skladnosti s ciljnim zmanjšanjem izpostavljenosti PM_{2,5} zaradi varovanja zdravja ljudi.

4. Svinec

	Letno povprečje
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (0,35 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (0,25 µg/m ³)

5. Benzen

	Letno povprečje
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (3,5 µg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	40 % mejne vrednosti (2 µg/m ³)

6. Ogljikov monoksid

	Osemurno povprečje
zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (7 mg/m ³)
spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (5 mg/m ³)

B. Določanje preseganj zgornjega in spodnjega ocenjevalnega pragu

Preseganja zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga je treba določiti na podlagi koncentracij v preteklih petih letih, kadar je na voljo dovolj podatkov. Šteje se, da je ocenjevalni prag presežen, kadar je bil presežen vsaj v treh posameznih letih iz obdobja preteklih petih let.

Kadar so na voljo podatki iz obdobja, krajšega od petih let, lahko države članice združijo kratkotrajne merilne kampanje v enem letu in na mestih, ki so verjetno značilna za najvišje ravni onesnaženosti, z rezultati, pridobljenimi na podlagi podatkov iz popisov emisij in modeliranja, za določitev preseganja zgornjega in spodnjega ocenjevalnega praga.

PRILOGA III

OCENJEVANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA IN POSTAVITEV VZORČEVALNIH MEST ZA MERJENJE ŽVEPLOVEGA DIOKSIDA, DUŠIKOVEGA DIOKSIDA IN DUŠIKOVIH OKSIDOV, DELCEV (PM₁₀ in PM_{2,5}), SVINCA, BENZENA TER OGLJIKOVEGA MONOKSIDA V ZUNANJEM ZRAKU**A. Splošno**

Kakovost zunanjega zraka se ocenjuje na vseh območjih in v vseh aglomeracijah v skladu z naslednjimi merili:

1. Kakovost zunanjega zraka se ocenjuje na vseh mestih, razen tistih iz odstavka 2, v skladu z merili iz oddelkov B in C za postavitve vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu. Načela iz oddelkov B in C se prav tako uporabljajo, v kolikor so pomembna pri opredelitvi posameznih postavitvev, kjer se določijo koncentracije zadevnih onesnaževal in kjer se kakovost zunanjega zraka ocenjuje z indikativnimi meritvami ali modeliranjem.
2. Skladnost z mejnimi vrednostmi, usmerjena k varovanju zdravja ljudi, se ne ocenjuje na naslednjih postavitvah:
 - (a) vseh postavitvah, ki se nahajajo znotraj območij, do katerih javnost nima dostopa in kjer ni stalnih bivališč;
 - (b) v skladu s členom 2(1) na tovarniških kompleksih ali v industrijskih obratih, za katere veljajo ustrezne določbe o zdravju in varnosti pri delu;
 - (c) na vozniških pasovih cest; in na vmesnih ločilnih pasovih na cestah, razen tam, kjer je pešcem običajno omogočen dostop do vmesnega ločilnega pasu.

B. Umestitev vzorčevalnih mest na makroravni

1. Varovanje zdravja ljudi
 - (a) Vzorčevalna mesta, katerih namen je varovanje zdravja ljudi, se umestijo, tako da:
 - zagotovijo podatke o predelih znotraj območij in aglomeracij, kjer se pojavljajo najvišje koncentracije, za katere je verjetno, da jim je prebivalstvo neposredno ali posredno izpostavljeno v obdobju, ki je pomembno glede na čas povprečenja mejne vrednosti (mejnih vrednosti),
 - zagotovijo podatke o ravneh v drugih predelih znotraj območij in aglomeracij, ki so reprezentativni za izpostavljenost celotnega prebivalstva.
 - (b) Vzorčevalna mesta so na splošno umeščena tako, da se zelo majhna mikrookolja ne merijo v njihovi neposredni bližini, kar pomeni, da mora biti vzorčevalno mesto umeščeno tako, da je vzorčeni zrak reprezentativen za kakovost zraka cestnega odseka, ki ni manjši od 100 m v dolžino na prometnih mestih, in ki meri vsaj 250 m x 250 m v industrijskih predelih, kadar je to izvedljivo.
 - (c) Postavitve v neizpostavljenem mestnem okolju so postavljene tako, da na njihovo raven onesnaženosti vpliva celoten delež onesnaževal iz vseh virov na tisti strani postaje, ki je obrnjena proti vetru. Za določitev ravni onesnaženosti ne bi smel prevladati samo en vir, razen če so take razmere tipične za večje mestno območje. Navedena vzorčevalna mesta so na splošno in praviloma reprezentativna za nekaj kvadratnih kilometrov.
 - (d) Kadar je cilj oceniti ravni v neizpostavljenem podeželskem okolju, na vzorčevalno mesto ne smejo vplivati aglomeracije ali industrijski predeli v njegovi bližini, to so predeli, ki so bližje od petih kilometrov.
 - (e) Kadar je treba oceniti deleže iz industrijskih virov, se vsaj eno vzorčevalno mesto postavi na vetrno stran glede na položaj vira na najbližjem stanovanjskem območju. Kadar koncentracija na neizpostavljenih mestih ni znana, se postavi dodatno vzorčevalno mesto v glavni smeri vetra.
 - (f) Vzorčevalna mesta so, kadar je to mogoče, reprezentativna tudi za podobna mesta, ki niso v njihovi neposredni bližini.
 - (g) Upošteva se, da je treba vzorčevalna mesta postaviti na otokih, kadar je to potrebno za varovanje zdravja ljudi.

2. Varstvo rastlin in naravnih ekosistemov

Vzorčevalna mesta, usmerjena na varstvo rastlin in naravnih ekosistemov, so oddaljena več kot 20 km od aglomeracij ali več kot 5 km od drugih poseljenih območij, industrijskih objektov ali avtocest ali večjih cest s preštetimi več kot 50 000 vozili na dan, kar pomeni, da mora biti vzorčevalno mesto postavljeno tako, da je vzorčeni zrak reprezentativen za kakovost zraka okoliškega območja, katerega površina je vsaj 1 000 km². Država članica lahko ob upoštevanju zemljepisnih pogojev ali možnosti za zaščito posebej ranljivih območij zagotovi, da se vzorčevalno mesto postavi na manjši razdalji ali da je reprezentativno za kakovost zraka na ožjem območju.

Upošteva se tudi potreba po ocenjevanju kakovosti zraka na otokih.

C. Umestitev vzorčevalnih mest na mikroravnini

Kadar je to izvedljivo, se uporablja naslednje:

- pretok okrog vzorčevalne sonde na dovodu naj bi bil nemoten (prost v krogu vsaj 270°), tako da nobene prepreke ne vplivajo na pretok zraka v bližini vzorčevalnika (navadno nekaj metrov od zgradb, balkonov, dreves in drugih ovir ter vsaj 0,5 m od najbližje stavbe, če so vzorčevalna mesta reprezentativna za kakovost zraka ob stavbni črti),
- na splošno je mesto vzorčenja na dovodu na višini med 1,5 m (območje dihanja) in 4 m nad tlemi. V nekaterih okoliščinah so lahko potrebna višja mesta (do 8 m). Umestitev na višje mesto je lahko primerna tudi, kadar je postaja reprezentativna za širše območje,
- sonda na dovodu ni nameščena v neposredni bližini virov, da ne pride do neposrednega zajema emisij, ki ne bi bile premešane z zunanjim zrakom,
- izpuh vzorčevalnika se namesti tako, da ne pride do ponovnega kroženja izpušnega zraka skozi dovod v vzorčevalnik,
- prometu izpostavljene sonde za vzorčenje vseh onesnaževal so postavljene vsaj 25 m od roba večjih križišč in največ 10 m od cestnega robnika.

Upoštevanje se lahko tudi naslednji dejavniki:

- moteči viri,
- varnost,
- dostop,
- razpoložljivost električnega toka in telefonskega omrežja,
- vidnost mesta vzorčenja glede na okolico,
- varnost javnosti in izvajalcev,
- zaželenost skupne umestitve mest vzorčenja za različna onesnaževala,
- zahteve prostorskega načrtovanja.

D. Dokumentiranje in pregled izbire mesta vzorčenja

Postopki izbire mest vzorčenja so v fazi razvrščanja v celoti dokumentirani s sredstvi, kot so orientacijske fotografije okoliškega področja in podrobni zemljevid. Mesta se v rednih časovnih presledkih pregledujejo in ponovno dokumentirajo za zagotovitev, da izbirna merila ostanejo ves čas veljavna.

PRILOGA IV

MERITVE NA MESTIH V NEIZPOSTAVLJENEM PODEŽELSKEM OKOLJU NE GLEDE NA KONCENTRACIJO**A. Cilji**

Glavni cilj takih meritev je zagotoviti, da so na voljo ustrezni podatki o ravneh v neizpostavljenem okolju. Ti podatki so bistveni za presojo povečanih ravni na bolj onesnaženih območjih (kakor so neizpostavljeno mestno okolje, mesta, povezana z industrijo, mesta, povezana s prometom), za oceno možnega povečanja onesnaženosti zaradi prenosa onesnaževal zraka na velike razdalje in za podporo analize porazdelitve virov in za razumevanje posebnih onesnaževal, kakor so delci. Nadalje je to bistveno za večjo uporabo modeliranja tudi na mestnih območjih.

B. Snovi

Meritev delcev PM_{2,5} mora vključevati vsaj celotno masno koncentracijo in koncentracije ustreznih spojin za označitev njene kemijske sestave. Vključi se tudi vsaj spodaj navedena kemijska sestava.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	elementarni ogljik (EC)
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	organski ogljik (OC)

C. Umestitev merilnih mest

Meritve je treba izvajati zlasti na neizpostavljenih podeželskih območjih v skladu z deli A, B in C Priloge III.

PRILOGA V

Merila za določitev najmanjšega števila vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu glede koncentracij žvepovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, delcev (PM₁₀, PM_{2,5}), svinca, benzena ter ogljikovega monoksida v zunanjem zraku

- A. Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem mestu za oceno skladnosti z mejnimi vrednostmi za varovanje zdravja ljudi in alarmnimi vrednostmi na območjih in v aglomeracijah, pri katerih je meritev na stalnem merilnem mestu edini vir podatkov

1. Razpršeni viri

Prebivalstvo aglomeracije ali območja (izraženo v tisočih)	Kadar koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag ⁽¹⁾		Kadar so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom	
	Onesnaževala razen PM	PM ⁽²⁾ (vsota PM ₁₀ in PM _{2,5})	Onesnaževala razen PM	PM ⁽²⁾ (vsota PM ₁₀ in PM _{2,5})
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1 000–1 499	4	6	2	3
1 500–1 999	5	7	2	3
2 000–2 749	6	8	3	4
2 750–3 749	7	10	3	4
3 750–4 749	8	11	3	6
4 750–5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

⁽¹⁾ Za dušikov dioksid, delce, benzen in ogljikov monoksid: vključitev vsaj ene postaje za spremljanje v neizpostavljenem mestnem okolju in ene postaje za mesta, izpostavljena prometu, pod pogojem, da to ne poveča števila mest vzorčenja. Za ta onesnaževala se skupno število postaj za meritve v neizpostavljenem mestnem okolju in skupno število postaj za mesta, izpostavljena prometu, v državi članici, ki se zahtevajo v skladu z oddelkom A(1), ne razlikujejo za več kot za faktor 2. Mesta vzorčenja, kjer je bila v zadnjih treh letih presežena mejna vrednost PM₁₀, se ohranijo, razen če jih je treba zaradi posebnih okoliščin, zlasti prostorskega razvoja, prestaviti.

⁽²⁾ Če se PM_{2,5} in PM₁₀ merita v skladu s členom 8 na isti postaji za spremljanje, se to šteje kot dve ločeni vzorčevalni mesti. Skupno število vzorčevalnih mest za merjenje PM_{2,5} in PM₁₀ v državi članici, zahtevano v skladu z oddelkom A(1), se ne razlikuje za več kot za faktor 2, število vzorčevalnih mest za merjenje PM_{2,5} v neizpostavljenem mestnem okolju aglomeracij in mestnih območij pa ustreza zahtevam iz oddelka B Priloge V.

2. Točkovni viri

Za ocenjevanje onesnaženosti v bližini točkovnih virov se število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu izračuna tako, da se upoštevajo gostota emisij, verjetni vzorci razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in možna izpostavljenost prebivalstva.

- B. Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu za oceno skladnosti s ciljnimi zmanjšanjem izpostavljenosti PM_{2,5} zaradi varovanja zdravja ljudi

V ta namen se uporablja eno vzorčevalno mesto na milijon prebivalcev; to število zajema aglomeracije in dodatna mestna območja z več kot 100 000 prebivalci. Navedena vzorčevalna mesta lahko sovpadajo z vzorčevalnimi mesti iz oddelka A.

- C. Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu za oceno skladnosti s kritičnimi vrednostmi za varstvo rastlin na območjih, ki niso aglomeracije

Kadar najvišje koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag	Kadar so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom
1 postaja na vsakih 20 000 km ²	1 postaja na vsakih 40 000 km ²

Na območjih otokov se število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu izračuna tako, da se upoštevata verjetni vzorec razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in možna izpostavljenost rastlin.

PRILOGA VI

Referenčne metode za ocenjevanje koncentracij žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, delcev (PM₁₀ in PM_{2,5}), svınca, benzena, ogljikovega monoksida ter ozona**A. Referenčne merilne metode**1. *Referenčna metoda za merjenje žveplovega dioksida*

Referenčna metoda za merjenje žveplovega dioksida je tista, ki je opisana v EN 14212:2005 „Kakovost zunanega zraka – Standardna metoda za določanje koncentracije žveplovega dioksida z ultrazvočno fluorescenco“.

2. *Referenčna metoda za merjenje dušikovega dioksida in dušikovitih oksidov*

Referenčna metoda za merjenje dušikovega dioksida in dušikovitih oksidov je tista, ki je opisana v EN 14211:2005 „Kakovost zunanega zraka – Standardna metoda za določanje koncentracije dušikovega dioksida in dušikovega monoksida s kemoluminiscenco“.

3. *Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje svınca*

Referenčna metoda za vzorčenje svınca je tista, ki je opisana v oddelku A(4) te priloge. Referenčna metoda za merjenje svınca je tista, ki je opisana v EN 14902:2005 „Standardna metoda za določanje Pb, Cd, As in Ni v frakciji lebdječih delcev PM₁₀“.

4. *Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM₁₀*

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM₁₀ je tista, ki je opisana v EN 12341:1999 „Kakovost zraka – Določitev frakcije suspendiranih delcev PM₁₀ – Referenčna metoda in terenski preskusni postopek za potrditev enakovrednosti merilnih metod“.

5. *Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM_{2,5}*

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje PM_{2,5} je tista, ki je opisana v EN 14907:2005 „Standardna gravimetrična merilna metoda za določanje masne frakcije suspendiranih delcev PM_{2,5}“.

6. *Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje benzena*

Referenčna metoda za merjenje benzena je tista, ki je opisana v EN 14662:2005, delih 1, 2 in 3 „Kakovost zunanega zraka – Standardna metoda za določanje koncentracij benzena“.

7. *Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida*

Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida je tista, ki je opisana v EN 14626:2005 „Kakovost zunanega zraka – Standardna metoda za določanje koncentracije ogljikovega monoksida z nedisperzivno infrardečo spektroskopijo“.

8. *Referenčna metoda za merjenje ozona*

Referenčna metoda za merjenje ozona je tista, ki je opisana v EN 14625:2005 „Kakovost zunanega zraka – Standardna metoda za določanje koncentracije ozona z ultravijolično fotometrijo“.

B. Dokaz enakovrednosti

1. Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim s katero koli od metod, navedenih v točki A, ali, kadar gre za delce, katero koli drugo metodo, za katero lahko zadevna država članica dokaže, da je skladno povezana z referenčno metodo. V takem primeru je treba rezultate, dosežene z navedeno metodo, popraviti, da se dobijo rezultati, enakovredni tistim, ki bi jih dobili z uporabo referenčne metode.

2. Komisija lahko od države članice zahteva, da pripravi in predloži poročilo o dokazu enakovrednosti v skladu z odstavkom 1.
3. Pri ocenjevanju sprejemljivosti poročila, navedenega v odstavku 2, se bo Komisija sklicevala na svoja navodila glede dokaza enakovrednosti (ki bodo objavljena). Kadar država članica uporabljačasne faktorje za približanje enakovrednosti, se ti potrdijo in/ali popravijo glede na navodila Komisije.
4. Države članice naj bi, kadar je to ustrezno, zagotovile, da popravek velja tudi za nazaj, za prejšnje podatke merjenja, da se zagotovi boljša primerljivost podatkov.

C. Standardizacija

Za plinasta onesnaževala je treba prostornino standardizirati pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa. Za delce in snovi, ki jih je treba analizirati v delcih (npr. svinec), se obseg vzorčenja nanaša na pogoje v zunanjem zraku, in sicer glede na temperaturo in tlak na dan meritev.

D. Uvajanje nove opreme

Vsa nova oprema, nabavljena za izvajanje te direktive, mora ustrezati referenčni metodi ali enakovredni metodi do 11. junija 2010.

Vsa oprema za meritve na stalnem merilnem mestu mora ustrezati referenčni metodi ali enakovredni metodi do 11. junija 2013.

E. Medsebojno priznavanje podatkov

Pristojni organi in telesa, določeni v skladu s členom 3, pri postopku homologacije, s katerim preverjajo, če oprema ustreza zahtevam učinkovitosti referenčnih metod iz oddelka A, upoštevajo poročila o preskusih, ki so jih v drugih državah članicah izdali laboratoriji, akreditirani v skladu z EN ISO 17025 za izvajanje takih preskusov.

PRILOGA VII

CILJNE VREDNOSTI IN DOLGOROČNI CILJI ZA OZON

A. Opredelitve in merila

1. Opredelitev pojmov

Vrednost AOT40 (izražena v $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{ure}$) pomeni vsoto razlik med urnimi koncentracijami, večjimi od $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 delov na milijardo (ppb)), in $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ v danem času z upoštevanjem le enournih vrednosti, izmerjenih vsak dan med 8.00 in 20.00 po srednjeevropskem času (CET).

2. Merila

Naslednja merila se uporabljajo za preverjanje veljavnosti pri združevanju podatkov in izračunu statističnih parametrov:

Parameter	Zahtevani delež veljavnih podatkov
urne vrednosti	75 % (tj. 45 minut)
osemurne vrednosti	75 % vrednosti (tj. 6 ur)
največja dnevna osemurna srednja vrednost iz zaporednih 8 ur	75 % drsečih osemurnih povprečij (npr. 18 osemurnih povprečij na dan)
AOT40	90 % urnih vrednosti v obdobju, opredeljenim za izračun vrednosti AOT40 ⁽¹⁾
letna srednja vrednost	75 % urnih vrednosti poleti (od aprila do septembra) in 75 % pozimi (od januarja do marca, od oktobra do decembra), ločenih po posamičnih letnih časih
število preseganj in najvišje vrednosti na mesec	90 % najvišje dnevne osemurne srednje vrednosti (razpoložljivih 27 dnevni vrednosti na mesec) 90 % urnih vrednosti med 8.00 in 20.00 po srednjeevropskem času (CET)
število preseganj in najvišje vrednosti na leto	pet od šestih mesecev v poletnem času (od aprila do septembra)

⁽¹⁾ Kadar niso na voljo vsi izmerjeni podatki, se uporabi naslednji faktor za izračun vrednosti AOT40:

$$\text{AOT40}_{\text{ocena}} = \text{AOT40}_{\text{izmerjena}} \times \frac{\text{skupno možno število ur}^{(*)}}{\text{število izmerjenih urnih vrednosti}}$$

^(*) ki je število ur v časovnem obdobju opredelitve AOT40 (npr. od 8.00 do 20.00 po srednjeevropskem času (CET), od 1. maja do 31. julija vsako leto za varstvo rastlin in od 1. aprila do 30. septembra vsako leto za varstvo gozdov).

B. Ciljne vrednosti

Cilj	Čas povprečenja	Ciljne vrednosti	Datum, do katerega je treba doseči ciljno vrednost ⁽¹⁾
Varovanje zdravja ljudi	največja dnevna osemurna srednja vrednost ⁽²⁾	vrednost $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ne sme biti presežena več kot 25 dni v koledarskem letu triletnega povprečja ⁽³⁾	1.1.2010
Varstvo rastlin	od maja do julija	vrednost AOT40 (izračunana iz urnih vrednosti) $18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$ v povprečju petih let ⁽³⁾	1.1.2010

⁽¹⁾ Od tega datuma se bo ocenjevala skladnost s ciljnimi vrednostmi. To pomeni, da bo 2010 prvo leto, iz katerega se bodo podatki uporabili pri izračunu skladnosti za obdobje naslednjih 3 oziroma 5 let.

⁽²⁾ Najvišja dnevna osemurna srednja vrednost koncentracije je izbrana na podlagi pregleda osemurnih drsečih povprečij, izračunanih iz urnih podatkov in posodobljenih vsako uro. Vsako tako izračunano osemurno povprečje pripada dnevni, v katerem se konča. Tako bo prvo računsko obdobje za kateri koli dan obdobje od 17.00 prejšnjega dne do 1.00 navedenega dne; zadnje računsko obdobje za kateri koli dan bo obdobje od 16.00 do 24.00 tistega dne.

⁽³⁾ Če povprečja treh ali petih let ne morejo biti določena na podlagi popolnega in zaporednega niza letnih podatkov, bo najmanjša količina letnih podatkov, zahtevanih za preverjanje usklajenosti s ciljnimi vrednostmi:

- za ciljno vrednost za varovanje zdravja ljudi: veljavni podatki za eno leto,
- za ciljno vrednost za varstvo rastlin: veljavni podatki za tri leta.

C. Dolgoročni cilji

Cilj	Čas povprečenja	Dolgoročni cilj	Datum, do katerega naj bi bil dosežen dolgoročni cilj
Varovanje zdravja ljudi	največja dnevna osemurna srednja vrednost v koledarskem letu	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	ni opredeljen
Varstvo rastlin	od maja do julija	vrednot AOT40 (izračunana iz urnih vrednosti) 6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$	ni opredeljen

PRILOGA VIII

Merila za razvrščanje in postavitve vzorčevalnih mest za ocenjevanje koncentracij ozona

Za meritve na stalnem merilnem mestu se uporablja:

A. Umestitev na makroravni

Vrsta postaje	Cilji meritve	Reprezentativnost ⁽¹⁾	Merila za umestitev na makroravni
mestna	Varovanje zdravja ljudi: oceniti izpostavljenost mestnih prebivalcev ozonu, tj. kadar sta gostota prebivalstva in koncentracija ozona razmeroma visoki ter reprezentativni za izpostavljenost celotnega prebivalstva	nekaj km ²	oddaljenost od vpliva lokalnih emisij, kot so promet, bencinske črpalke itd.; prevetrena mesta, kjer se lahko merijo premešane ravni koncentracij; mesta, kot so stanovanjska ali trgovska območja mest, parki (oddaljenost od dreves), večje ulice in trgi z malo ali nič prometa, nepokrite površine, značilne za izobraževalne, športne ali rekreacijske objekte
primestna	Varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin: oceniti izpostavljenost prebivalcev in rastlin na obrobju aglomeracij, kjer se pojavljajo najvišje ravni ozona, za katere je verjetno, da so jim prebivalci in rastline neposredno ali posredno izpostavljeni	nekaj deset km ²	določena oddaljenost od območja največjih emisij, v smeri pihanja vetra in ki sledijo glavni smeri/smerem pihanja vetra ob pogojih, ugodnih za nastajanje ozona; kadar so prebivalci, občutljive poljščine ali naravni ekosistemi ob zunanjem obrobju aglomeracije izpostavljeni visokim ravnam ozona; kadar je to primerno, nekatere primestne postaje, ki so v nasprotni smeri pihanja vetra, stran od območja največjih emisij, da bi določili regionalne ravni ozona v neizpostavljenem okolju
podeželska	Varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin: oceniti izpostavljenost prebivalcev, poljščin in naravnih ekosistemov koncentracijam ozona na podregijski ravni	podregijske ravni (nekaj sto km ²)	Merilna mesta se lahko postavijo v majhnih naseljih in/ali na območjih z naravnimi ekosistemi, gozdovi ali poljščinami; reprezentativne za ozon, ki niso pod neposrednim vplivom lokalnih emisij, kot so iz industrijskih naprav in s cest; na prostem, vendar ne na vrhovih višjih hribov
neizpostavljeno podeželsko okolje	Varstvo rastlin in varovanje zdravja ljudi: oceniti izpostavljenost poljščin in naravnih ekosistemov koncentracijam ozona na regionalni ravni	regionalne/ nacionalne/ celinske ravni koncentracije (od 1 000 do 10 000 km ²)	postaja na območjih z manjšo gostoto prebivalstva, npr. z naravnimi ekosistemi, gozdovi, najmanj 20 km oddaljena od mestnih in industrijskih območij ter od lokalnih emisij; izogibanje mestom, ki so izpostavljena lokalno pogojenemu nastajanju prizemne inverzije, prav tako vrhovom višjih hribov; obalni predeli z močnejšim dnevnim ciklom vetra lokalne narave se ne priporočajo

⁽¹⁾ Vzorčevalna mesta bi morala biti, kadar je to mogoče, reprezentativna za podobne lokacije, ki niso v njihovi neposredni bližini.

Pri postajah na podeželju in v neizpostavljenem podeželskem okolju je treba mesto, kadar je to primerno, uskladiti z zahtevami spremljanja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1737/2006 z dne 7. novembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 2152/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o spremljanju gozdov in medsebojnih okoljskih vplivov v Skupnosti ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 334, 30.11.2006, str. 1.

B. Umestitev na mikroravni

Če je izvedljivo, je treba upoštevati postopek umestitve v oddelku C Priloge III in zagotoviti, da je sonda na dovodu nameščena dovolj daleč od virov, kakor so dimniki peči in sežigalnic, ter več kot 10 m od najbližje ceste, pri čemer se razdalja povečuje z intenzivnostjo prometa.

C. Dokumentiranje in pregled izbire vzorčevalnega mesta

Upošteva se postopek iz oddelka D Priloge III ob uporabi ustreznega pregleda in razlage podatkov spremljanja v okviru meteoroloških in fotokemičnih procesov, ki vplivajo na koncentracije ozona, izmerjene na posameznih mestih.

PRILOGA IX

Merila za določitev najmanjšega števila vzorčevalnih mest za meritve koncentracij ozona na stalnem mestu**A. Najmanjše število vzorčevalnih mest za neprekinjene meritve na stalnem mestu za ocenjevanje skladnosti s ciljnimi vrednostmi, dolgoročnimi cilji ter opozorilno in alarmno vrednostjo, kadar je neprekinjeno merjenje edini vir podatkov**

Prebivalci (× 1 000)	Aglomeracije (mestno in primestno) ⁽¹⁾	Druga območja (primestno in podeželsko) ⁽¹⁾	Neizpostavljeno podeželsko okolje
< 250		1	1 postaja/50 000 km ² kot povprečna gostota na vseh območjih v posamezni državi ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 dodatna postaja na 2 milijona prebivalcev	1 dodatna postaja na 2 milijona prebivalcev	

⁽¹⁾ Vsaj 1 postaja na primestnih območjih, kjer je verjetno, da bo izpostavljenost prebivalcev največja. V aglomeracijah je vsaj 50 % postaj postavljenih na primestnih območjih.

⁽²⁾ Priporoča se 1 postaja na 25 000 km² za kompleksne terene.

B. Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu za območja in aglomeracije, kjer se izpolnjujejo dolgoročni cilji

Število mest vzorčenja za ozon je v kombinaciji z drugimi sredstvi dopolnilnega ocenjevanja, kakor sta modeliranje kakovosti zraka in sočasno merjenje dušikovega dioksida, dovolj veliko za preučevanje trendov onesnaževanja z ozonom in preverjanje skladnosti z dolgoročnimi cilji. Število postaj v aglomeracijah in na drugih območjih se lahko zmanjša na eno tretjino števila iz oddelka A. Kadar so podatki s stalnih merilnih postaj edini vir podatkov, se vzdržuje vsaj ena postaja za spremljanje. Če je na območjih z dopolnilnim ocenjevanjem posledica tega dejstva, da območje nima nobene postaje, se z uskladitvijo števila postaj na sosednjih območjih zagotovi ustrezno ocenjevanje koncentracij ozona glede na dolgoročne cilje. Število postaj v neizpostavljenem podeželskem okolju je 1 na 100 000 km².

PRILOGA X

MERITVE PREDHODNIH SNOVI OZONA

A. Cilji

Glavni cilji teh meritev so analizirati vse trende predhodnih snovi ozona, preverjati učinkovitost strategij za zmanjševanje emisij, preverjati doslednost popisov emisij in povezati vire emisij z opaženimi koncentracijami onesnaževal.

Dodatni cilj je pomoč pri razumevanju procesov nastajanja ozona in širjenja predhodnih snovi ter uporaba fotokemičnih modelov.

B. Snovi

Merjenje predhodnih snovi ozona vključuje vsaj dušikove okside (NO in NO₂) in ustrezne hlapne organske spojine (HOS). Seznam hlapnih organskih spojin, priporočenih za merjenje, je naveden spodaj:

	1-buten	izopren	etil benzen
etan	trans-2-buten	n-heksan	m + p-ksilen
etilen	cis-2-buten	i-heksan	o-ksilen
acetilen	1,3-butadien	n-heptan	1,2,4-trimetilbenzen
propan	n-pentan	n-oktan	1,2,3-trimetilbenzen
propen	i-pentan	i-oktan	1,3,5-trimetilbenzen
n-butan	1-penten	benzen	formaldehid
i-butan	2-penten	toluen	vsi nemetanski ogljikovodiki

C. Umestitev merilnih mest

Meritve je treba opravljati zlasti na mestnih ali primestnih območjih na katerem koli mestu spremljanja, ki je določeno v skladu z zahtevami te direktive in velja za primerno glede na cilje spremljanja iz oddelka A.

PRILOGA XI

MEJNE VREDNOSTI ZA VAROVANJE ZDRAVJA LJUDI

A. Merila

Brez poseganja v Prilogo I se za preverjanje veljavnosti pri združevanju podatkov in izračunu statističnih parametrov uporabljajo naslednja merila:

Parameter	Zahtevani delež veljavnih podatkov
urne vrednosti	75 % (tj. 45 minut)
osemurne vrednosti	75 % vrednosti (tj. 6 ur)
največja dnevna osemurna srednja vrednost	75 % drsečih osemurnih povprečij (tj. 18 osemurnih povprečij na dan)
24-urna vrednost	75 % urnih povprečij (tj. vsaj osemnajsturne vrednosti)
letna srednja vrednost	90 % ⁽¹⁾ enournih vrednosti ali (če niso na voljo) štiriindvajseturnih letnih vrednosti

⁽¹⁾ Zahteva za izračun letnih srednjih vrednosti ne vključuje izgub podatkov zaradi rednega umerjanja ali običajnega vzdrževanja inštrumentov.

B. Mejne vrednosti

Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
Žveplov dioksid			
1 ura	350 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kot 24-krat v koledarskem letu	150 µg/m ³ (43 %)	— ⁽¹⁾
1 dan	125 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kot 3-krat v koledarskem letu	se ne uporablja	— ⁽¹⁾
Dušikov dioksid			
1 ura	200 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kot 18-krat v koledarskem letu	50 % 19. julija 1999, zmanjšanje 1. januarja 2001 in od takrat vsakih 12 mesecev za enake letne odstotke, dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010
Koledarsko leto	40 µg/m ³	50 % 19. julija 1999, zmanjšanje 1. januarja 2001 in od takrat vsakih 12 mesecev za enake letne odstotke, dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010
Benzen			
Koledarsko leto	5 µg/m ³	5 µg/m ³ (100 %) 13. decembra 2000, zmanjšanje 1. januarja 2006 in od takrat vsakih 12 mesecev za 1 µg/m ³ , dokler do 1. januarja 2010 ne doseže 0 %	1. januar 2010
Ogljikov monoksid			
največja dnevna osemurna srednja vrednost ⁽²⁾	10 mg/m ³	60 %	— ⁽¹⁾

Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
Svinec			
Koledarsko leto	0,5 µg/m ³ ⁽³⁾	100 %	— ⁽³⁾
PM ₁₀			
1 dan	50 µg/m ³ , ne sme biti presežena več kot 35-krat v koledarskem letu	50 %	— ⁽¹⁾
Koledarsko leto	40 µg/m ³	20 %	— ⁽¹⁾

⁽¹⁾ V veljavi od 1. januarja 2005.

⁽²⁾ Najvišja dnevna osemurna srednja vrednost koncentracije bo izbrana s pregledovanjem osemurnih drsečih povprečij, izračunanih iz urnih podatkov in posodobljenih vsako uro. Vsako tako izračunano osemurno povprečje bo dodeljeno dnevno, v katerem se konča, tako bo prvo računsko obdobje za kateri koli dan čas od 17.00 prejšnjega dne do 1.00 tistega dne; zadnje računsko obdobje za kateri koli dan bo čas od 16.00 do 24.00 tistega dne.

⁽³⁾ Veljajo od 1. januarja 2005. Mejno vrednost je treba doseči šele 1. januarja 2010 v neposredni bližini specifičnih industrijskih virov, ki se nahajajo na zemljiščih, onesnaženih zaradi večdesetletne prisotnosti industrijskih dejavnosti. V takih primerih bo mejna vrednost do 1. januarja 2010 znašala 1,0 µg/m³. Območje, na katerem se uporabljajo višje mejne vrednosti, ne sme segati dlje kot 1 000 m od takih posebnih virov.

PRILOGA XII

OPOZORILNA IN ALARMNA VREDNOST

A. Alarmna vrednost za onesnaževala razen ozona

Meriti se mora v treh zaporednih urah na mestih, ki so reprezentativna za kakovost zraka na vsaj 100 km², ali na celotnem območju ali v aglomeraciji, kar koli od tega je manjše.

Onesnaževalo	Alarmna vrednost
Žveplov dioksid	500 µg/m ³
Dušikov dioksid	400 µg/m ³

B. Opozorilna in alarmna vrednost za ozon

Namen	Čas povprečenja	Vrednost
Opozorilna vrednost	1 ura	180 µg/m ³
Alarmna vrednost	1 ura ⁽¹⁾	240 µg/m ³

⁽¹⁾ Za izvajanje člena 24 je potrebno preseganja vrednosti meriti v treh zaporednih urah ali jih za to obdobje predvideti.

PRILOGA XIII

KRITIČNE VREDNOSTI ZA VARSTVO RASTLIN

Čas povprečenja	Kritična vrednost	Sprejemljivo preseganje
Žveplov dioksid		
Koledarsko leto in zima (od 1. oktobra do 31. marca)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	se ne uporablja
Dušikovi oksidi		
Koledarsko leto	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO _x	se ne uporablja

PRILOGA XIV

**CILJNO ZMANJŠANJE IZPOSTAVLJENOSTI NA NACIONALNI RAVNI,
CILJNA IN MEJNA VREDNOST ZA PM_{2,5}**

A. Kazalnik povprečne izpostavljenosti

Kazalnik povprečne izpostavljenosti, izražen v $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (AEI), temelji na meritvah na mestih v neizpostavljenem mestnem okolju, ki so na območjih in v aglomeracijah na vsem ozemlju države članice. Oceniti ga je treba kot drseče povprečje srednjih vrednosti letnih koncentracij v treh zaporednih koledarskih letih na vzorčevalnih mestih, določenih na podlagi oddelka B Priloge V. Kazalnik AEI za referenčno leto 2010 pomeni srednjo vrednost koncentracije za leta 2008, 2009 in 2010.

Če ni na voljo podatkov za leto 2008, pa države članice lahko uporabijo srednjo vrednost koncentracije za leti 2009 in 2010 ali srednjo vrednost koncentracije za leta 2009, 2010 in 2011. Države članice, ki bodo uporabile to možnost, o svoji odločitvi do 11. septembra 2008 obvestijo Komisijo.

Kazalnik AEI za leto 2020 je triletno drseče povprečje srednjih vrednosti letnih koncentracij na vseh teh mestih vzorčenja za leta 2018, 2019 in 2020. AEI se uporablja za preučitev, ali je doseženo ciljno zmanjšanje izpostavljenosti na nacionalni ravni.

Kazalnik AEI za leto 2015 je triletno drseče povprečje vrednosti koncentracij na vseh teh vzorčevalnih mestih za leta 2013, 2014 in 2015. S kazalnikom AEI se preveri ali je izpolnjena obveznost glede stopnje izpostavljenosti.

B. Ciljno zmanjšanje izpostavljenosti na nacionalni ravni

Ciljno zmanjšanje izpostavljenosti glede na AEI za leto 2010		Leto, do katerega je treba doseči ciljno zmanjšanje izpostavljenosti
Začetna koncentracija v $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Cilj zmanjšanja izpostavljenosti v odstotkih	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
> 8,5 – < 13	10 %	
= 13 – < 18	15 %	
= 18 – < 22	20 %	
≥ 22	Vsi primerni ukrepi za doseganje vrednosti 18 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	

Kadar je AEI v referenčnem letu 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ali manj, je ciljno zmanjšanje izpostavljenosti enako nič. Ciljno zmanjšanje je enako nič tudi v primerih, ko AEI doseže raven 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ kadar koli v obdobju od leta 2010 do leta 2020 ter ostane na omenjeni ravni ali pod njo.

C. Obveznost glede stopnje izpostavljenosti

Obveznost glede stopnje izpostavljenosti	Leto, do katerega je treba doseči vrednost, določeno z obveznostjo
20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	2015

D. Ciljne vrednosti

Čas povprečenja	Ciljne vrednosti	Datum, do katerega je treba doseči ciljno vrednost
Koledarsko leto	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1. januar 2010

E. **Mejna vrednost**

Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
STOPNJA 1			
Koledarsko leto	25 µg/m ³	20 % na dan 11. junija 2008, ki se zmanjša naslednjega 1. januarja in vsakih 12 mesecev po tem, za enake letne odstotke, dokler do 1. januarja 2015 ne doseže 0 %	1. januar 2015
STOPNJA 2 ⁽¹⁾			
Koledarsko leto	20 µg/m ³		1. januar 2020

⁽¹⁾ Stopnja 2 – okvirna mejna vrednost, ki jo mora Komisija leta 2013 preveriti ob upoštevanju drugih informacij o učinkih ciljne vrednosti na zdravje in okolje, informacij o njeni tehnični izvedljivosti in informacij o izkušnjah z njo v državah članicah.

PRILOGA XV

Podatki, ki jih je treba vključiti v lokalne, regionalne ali nacionalne načrte za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka**A. Podatki, ki jih je treba zagotoviti na podlagi člena 23 (načrti za izboljšanje kakovosti zraka)**1. *Ugotovitev kraja prevelike onesnaženosti:*

- (a) regija;
- (b) mesto (zemljevid);
- (c) merilna postaja (zemljevid, zemljepisne koordinate).

2. *Splošni podatki:*

- (a) vrsta območja (mesto, industrijsko območje ali podeželje);
- (b) ocena onesnažene površine (km²) in števila prebivalstva, izpostavljenega onesnaženju;
- (c) uporabni meteorološki podatki;
- (d) ustrezni topografski podatki;
- (e) zadostni podatki o vrsti elementov na območju, ki jih je treba zavarovati.

3. *Odgovorni organi*

Imena in naslovi oseb, odgovornih za pripravo in izvajanje načrtov za izboljšanje razmer.

4. *Lastnosti in ocenjevanje onesnaženosti:*

- (a) koncentracije, opažene v predhodnih letih (pred izvajanjem ukrepov za izboljšanje);
- (b) koncentracije, izmerjene po začetku projekta;
- (c) tehnike, uporabljene pri ocenjevanju.

5. *Izvor onesnaževanja*

- (a) seznam glavnih virov emisij, odgovornih za onesnaževanje (zemljevid);
- (b) skupna količina emisij iz teh virov (ton/letno);
- (c) podatki o onesnaženosti zraka zaradi vplivov iz drugih regij.

6. *Analiza stanja*

- (a) podrobnosti o tistih dejavnikih, ki so odgovorni za preseganje (npr. promet, vključno s čezmejnimi prevozi, nastajanje sekundarnih onesnaževal v ozračju);
- (b) podrobnosti o možnih ukrepih za izboljšanje kakovosti zraka.

7. *Podrobnosti o ukrepih ali projektih za izboljšanje, ki so se izvajali pred 11. junijem 2008, tj.:*

- (a) lokalni, regionalni, nacionalni, mednarodni ukrepi;
- (b) ugotovljeni učinki teh ukrepov.

8. Podrobnosti o ukrepih ali projektih, ki so bili sprejeti za zmanjšanje onesnaženosti po začetku veljavnosti te direktive:

- (a) seznam in opis vseh ukrepov, navedenih v projektu;
- (b) časovni razpored izvedbe;
- (c) ocena načrtovanega izboljšanja kakovosti zraka in pričakovanega časa, potrebnega za doseganje teh ciljev.

9. Podrobnosti o dolgoročno načrtovanih ali raziskovalnih ukrepih ali projektih.

10. Seznam publikacij, dokumentacije, del itd., ki dopolnjujejo podatke, zahtevane v tej prilogi.

B. Podatki, ki jih je treba zagotoviti na podlagi člena 22(1)

1. Vsi podatki, določeni v oddelku A.

2. Podatki o stanju glede izvajanja naslednjih direktiv:

1. Direktiva Sveta 70/220/EGS z dne 20. marca 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti onesnaževanju zraka s plini iz motornih vozil z motorjem na prisilni vžig ⁽¹⁾;
2. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/63/ES z dne 20. decembra 1994 o nadzoru emisij hlapnih organskih spojin (HOS) pri skladiščenju bencina in njegovi distribuciji iz terminalov do bencinskih servisov ⁽²⁾;
3. Direktiva Sveta 2008/1/ES z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja ⁽³⁾;
4. Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo ⁽⁴⁾;
5. Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ⁽⁵⁾;
6. Direktiva Sveta 1999/13/ES z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih ⁽⁶⁾;
7. Direktiva Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva ⁽⁷⁾;
8. Direktiva 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov ⁽⁸⁾;
9. Direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav;
10. Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka;

⁽¹⁾ UL L 76, 6.4.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/96/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 81).

⁽²⁾ UL L 365, 31.12.1994, str. 24. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

⁽⁴⁾ UL L 59, 27.2.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/105/ES.

⁽⁵⁾ UL L 350, 28.12.1998, str. 58. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽⁶⁾ UL L 85, 29.3.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 143, 30.4.2004, str. 87).

⁽⁷⁾ UL L 121, 11.5.1999, str. 13. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 22.7.2005, str. 59).

⁽⁸⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

11. Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ⁽¹⁾;
 12. Direktiva 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005 o spremembi Direktive 1999/32/ES glede deleža žvepla v gorivih za plovila ⁽²⁾;
 13. Direktiva 2005/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. septembra 2005 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev na kompresijski vžig, ki se uporabljajo v vozilih, ter emisijam plinastih onesnaževal iz motorjev na prisilni vžig, ki za gorivo uporabljajo zemeljski plin ali utekočinjeni naftni plin in se uporabljajo v vozilih ⁽³⁾;
 14. Direktiva 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in energetske storitvah ⁽⁴⁾.
3. Podatki o vseh ukrepih za zmanjšanje onesnaženosti zraka, ki so bili upoštevani na ustrezni lokalni, regionalni ali nacionalni ravni za izvajanje v zvezi z dosego ciljev glede kakovosti zraka, vključujejo:
- (a) zmanjšanje emisij iz nepremičnih virov z zagotovitvijo, da se majhni in srednje veliki nepremični viri izgorevanja (vključno z biomaso) opremijo z napravami za nadzor emisij ali se zamenjajo;
 - (b) zmanjšanje emisij iz vozil na podlagi dodatne opreme za nadzor emisij. Treba je proučiti uporabo ekonomskih spodbud za pospešitev opremljanja;
 - (c) javni organi nabavijo v skladu s priročnikom o okoljskih javnih naročilih cestna vozila, goriva in gorilno opremo za zmanjšanje emisij, vključno z nakupom:
 - novih vozil, vključno z vozili z manjšimi emisijami,
 - bolj čistih prevoznih sredstev,
 - nepremičnih virov izgorevanja z manjšimi emisijami,
 - goriv, ki povzročajo manj emisij, za nepremične in premične vire;
 - (d) ukrepe za omejitev emisij zaradi prometa prek prometnega načrtovanja in upravljanja (vključno s cenami med prometnimi konicami, diferenciranimi parkirninami ali drugimi ekonomskimi spodbudami; določitev „območij z manjšimi emisijami“);
 - (e) ukrepe za spodbuditev prehoda prometa na oblike, ki manj onesnažujejo;
 - (f) zagotovitev, da se goriva, ki povzročajo manj emisij, uporabljajo v malih, srednjih in velikih nepremičnih ter premičnih virih;
 - (g) ukrepe za zmanjšanje onesnaženosti zraka z uporabo dovoljenj iz Direktive 2008/1/ES, nacionalnimi načrti iz Direktive 2001/80/ES ter z uporabo ekonomskih instrumentov, kakor so davki, dajatve ali trgovanje z emisijami;
 - (h) po potrebi ukrepe za zaščito zdravja otrok ali drugih občutljivih skupin.

⁽¹⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 87.

⁽²⁾ UL L 191, 22.7.2005, str. 59.

⁽³⁾ UL L 275, 20.10.2005, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 715/2007 (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 64.

PRILOGA XVI

OBVEŠČANJE JAVNOSTI

1. Države članice zagotovijo, da so najnovejši podatki o koncentracijah onesnaževal v zunanjem zraku, ki jih ureja ta direktiva, redno dostopni javnosti.
2. Koncentracije v zunanjem zraku so izražene kot povprečne vrednosti glede na ustrezno povprečno obdobje, kakor določajo Priloga VII in priloge XI do XIV. Podatki bodo vključevali vsaj ravni, ki presegajo cilje glede kakovosti zraka, vključno z mejnimi, ciljnimi, alarmnimi in opozorilnimi vrednostmi ali dolgoročnimi cilji za onesnaževalo, ki se ureja s predpisom. Vključujejo tudi kratko oceno v zvezi s cilji glede kakovosti zraka in ustrezne informacije o učinkih na zdravje ali, kadar je to primerno, za rastline.
3. Podatki o koncentracijah žveplovega dioksida, dušikovega dioksida, delcev (vsaj PM₁₀), ozona in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku se posodablajo vsaj vsak dan in, kadar je to mogoče, vsako uro. Podatki o koncentracijah svinca in benzena v zunanjem zraku, izraženimi kot povprečna vrednost zadnjih 12 mesecev, se posodablajo vsaj vsake tri mesece in, kadar je to mogoče, vsak mesec.
4. Države članice zagotovijo, da se informacije o dejanskih ali napovedanih preseganjih alarmne in opozorilne vrednosti pravočasno sporočijo javnosti. Informacije vsebujejo vsaj naslednje podatke:
 - (a) podatke o opaženem (opaženih) preseganju (preseganjih):
 - mesto ali območje preseganja,
 - vrsto presežene vrednosti (opozorilna ali alarmna),
 - začetek in trajanje preseganja,
 - najvišjo 1-urno koncentracijo in poleg tega osemurno srednjo vrednost koncentracije pri ozonu;
 - (b) napoved za naslednje popoldne/dan (dneve):
 - geografsko območje pričakovanih preseganj opozorilne in/ali alarmne vrednosti,
 - pričakovano spremembo koncentracij (izboljšanje, stabiliziranje ali poslabšanje), skupaj z razlogi za te spremembe;
 - (c) podatke o vrsti prizadetega prebivalstva, možnih učinkih na zdravje in priporočenem vedenju:
 - podatke o ogroženih skupinah prebivalstva,
 - opis verjetnih simptomov,
 - varnostne ukrepe, priporočene prizadetemu prebivalstvu,
 - kje poiskati dodatne podatke;
 - (d) podatke o preventivnih ukrepih za zmanjšanje onesnaženosti in/ali izpostavljenosti onesnaženju: navedbo sektorjev z glavnim virom onesnaženja; priporočila za ukrepanje za zmanjšanje emisij;
 - (e) ob napovedanih preseganjih države članice poskrbijo, da se podrobni podatki zagotovijo v izvedljivem obsegu.

PRILOGA XVII

TABELA UJEMANJA

Ta direktiva	Direktiva 96/62/ES	Direktiva 1999/30/ES	Direktiva 2000/69/ES	Direktiva 2002/3/ES
Člen 1	Člen 1	Člen 1	Člen 1	Člen 1
Člen 2(1) do (5)	Člen 2(1) do (5)	—	—	—
Člen 2(6) in (7)	—	—	—	—
Člen 2(8)	Člen 2(8)	Člen 2(7)	—	—
Člen 2(9)	Člen 2(6)	—	—	Člen 2(9)
Člen 2(10)	Člen 2(7)	Člen 2(6)	—	Člen 2(11)
Člen 2(11)	—	—	—	Člen 2(12)
Člen 2(12) in (13)	—	Člen 2(13) in (14)	Člen 2(a) in (b)	—
Člen 2(14)	—	—	—	Člen 2(10)
Člen 2(15) in (16)	Člen 2(9) in (10)	Člen 2(8) in (9)	—	Člen 2(7) in (8)
Člen 2(17) in (18)	—	Člen 2(11) in (12)	—	—
Člen 2(19), (20), (21), (22) in (23)	—	—	—	—
Člen 2(24)	—	Člen 2(10)	—	—
Člen 2(25) in (26)	Člen 6(5)	—	—	—
Člen 2(27)	—	—	—	Člen 2(13)
Člen 2(28)	—	—	—	Člen 2(3)
Člen 3, z izjemo odstavka (1)(f)	Člen 3	—	—	—
Člen 3(1)(f)	—	—	—	—
Člen 4	Člen 2(9) in (10), Člen 6(1)	—	—	—
Člen 5	—	Člen 7(1)	Člen 5(1)	—
Člen 6(1) do (4)	Člen 6(1) do (4)	—	—	—
Člen 6(5)	—	—	—	—
Člen 7	—	Člen 7(2) in (3) s spremembami	Člen 5(2) in (3) s spremembami	—
Člen 8	—	Člen 7(5)	Člen 5(5)	—
Člen 9	—	—	—	Člen 9(1), prvi in drugi pododstavek
Člen 10	—	—	—	Člen 9(1) do (3) s spremembami
Člen 11(1)	—	—	—	Člen 9(4)
Člen 11(2)	—	—	—	—
Člen 12	Člen 9	—	—	—
Člen 13(1)	—	Členi 3(1), 4(1), 5(1) in 6	Člena 3(1) in 4	—

Ta direktiva	Direktiva 96/62/ES	Direktiva 1999/30/ES	Direktiva 2000/69/ES	Direktiva 2002/3/ES
Člen 13(2)	—	Člena 3(2) in 4(2)	—	—
Člen 13(3)	—	Člen 5(5)	—	—
Člen 14	—	Člena 3(1) in 4(1) s spremembami	—	—
Člen 15	—	—	—	—
Člen 16	—	—	—	—
Člen 17(1)	—	—	—	Člena 3(1) in 4(1)
Člen 17(2)	—	—	—	Člen 3(2) in (3)
Člen 17(3)	—	—	—	Člen 4(2)
Člen 18	—	—	—	Člen 5
Člen 19	Člen 10 s spremembami	Člen 8(3)	—	Člen 6 s spremembami
Člen 20	—	Člena 3(4) in 5(4) s spremembami	—	—
Člen 21	—	—	—	—
Člen 22	—	—	—	—
Člen 23	Člen 8(1) do (4) s spremembami	—	—	—
Člen 24	Člen 7(3) s spremembami	—	—	Člen 7 s spremembami
Člen 25	Člen 8(5) s spremembami	—	—	Člen 8 s spremembami
Člen 26	—	Člen 8 s spremembami	Člen 7 s spremembami	Člen 6 s spremembami
Člen 27	Člen 11 s spremembami	Člen 5(2), drugi pododstavek	—	Člen 10 s spremembami
Člen 28(1)	Člen 12(1) s spremembami	—	—	—
Člen 28(2)	Člen 11 s spremembami	—	—	—
Člen 28(3)	—	—	—	—
Člen 28(4)	—	Priloga IX s spremembami	—	—
Člen 29	Člen 12(2)	—	—	—
Člen 30	—	Člen 11	Člen 9	Člen 14
Člen 31	—	—	—	—
Člen 32	—	—	—	—
Člen 33	Člen 13	Člen 12	Člen 10	Člen 15
Člen 34	Člen 14	Člen 13	Člen 11	Člen 17
Člen 35	Člen 15	Člen 14	Člen 12	Člen 18
Priloga I	—	Priloga VIII s spremembami	Priloga VI	Priloga VII
Priloga II	—	Priloga V s spremembami	Priloga III	—
Priloga III	—	Priloga VI	Priloga IV	—

Ta direktiva	Direktiva 96/62/ES	Direktiva 1999/30/ES	Direktiva 2000/69/ES	Direktiva 2002/3/ES
Priloga IV	—	—	—	—
Priloga V	—	Priloga VII s spremembami	Priloga V	—
Priloga VI	—	Priloga IX s spremembami	Priloga VII	Priloga VIII
Priloga VII	—	—	—	Priloga I; Priloga III, oddelek II
Priloga VIII	—	—	—	Priloga IV
Priloga IX	—	—	—	Priloga V
Priloga X	—	—	—	Priloga VI
Priloga XI	—	Priloga I, oddelek I; Priloga II, oddelek I; Priloga III (s spremembami); Priloga IV (nespremenjena)	Priloga I, Priloga II	—
Priloga XII	—	Priloga I, oddelek II; Priloga II, oddelek II	—	Priloga II, oddelek I
Priloga XIII	—	Priloga I, oddelek I; Priloga II, oddelek I	—	—
Priloga XIV	—	—	—	—
Priloga XV, oddelek A	Priloga IV	—	—	—
Priloga XV, oddelek B	—	—	—	—
Priloga XVI	—	Člen 8	Člen 7	Člen 6 s spremembami

IZJAVA KOMISIJE

Komisija je seznanjena z besedilom Direktive o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo, ki sta ga sprejela Svet in Evropski parlament. Komisija zlasti ugotavlja pomembnost, ki jo Evropski parlament in države članice pripisujeta členu 22(4) in uvodni izjavi 16 Direktive glede ukrepov Skupnosti za zmanjšanje emisij onesnaževal zraka pri viru.

Komisija se zaveda, da je znaten napredek glede ciljev iz šestega okoljskega akcijskega programa mogoče doseči le, če se zmanjšajo emisije škodljivih onesnaževal zraka. V Sporočilu Komisije o tematski strategiji o onesnaževanju zraka so opredeljeni številni mogoči ukrepi Skupnosti. Od njenega sprejetja je bil dosežen viden napredek pri teh in drugih ukrepih:

- Svet in Parlament sta že sprejela novo zakonodajo, ki omejuje emisije izpušnih plinov lahkih vozil,
- Komisija je predlagala novo zakonodajo, da bi se izboljšala učinkovitost zakonodaje Skupnosti o industrijskih emisijah, vključno z obrati za intenzivno kmetijsko proizvodnjo, in ukrepe glede manjših industrijskih kurilnih virov,
- Komisija je predlagala sprejetje nove zakonodaje, ki omejuje emisije izpušnih plinov iz motorjev, nameščenih v težka vozila,
- za leto 2008 Komisija predvideva nove zakonodajne predloge, ki bi:
 - nadalje zmanjšali dovoljene nacionalne ravni emisij ključnih onesnaževal v državah članicah,
 - zmanjšali emisije, povezane z oskrbo vozil na bencinskih črpalkah,
 - obravnavali vsebnost žvepla v gorivih, vključno z ladijskimi gorivi,
- trenutno potekajo pripravljalna dela, ki so namenjena ugotavljanju, ali je izvedljivo:
 - izboljšati okolju primerne zasnove kotlov v gospodinjstvih in grelnikov vode in zmanjšati emisije, ki jih ti povzročajo,
 - zmanjšati vsebnost topil v barvah, lakih in proizvodih za ličenje vozil,
 - zmanjšati emisije izpušnih plinov iz premičnih strojev in naprav in s tem uporabiti vse prednosti goriva z nizko vsebnostjo žvepla za premične stroje in naprave, ki ga je Komisija že predlagala,
- Komisija se bo pri Mednarodni pomorski organizaciji (IMO) tudi v prihodnje zavzemala za znatno zmanjšanje emisij, ki jih povzročajo ladje, hkrati pa se je obvezala, da bo pripravila predloge ukrepov Skupnosti, če IMO ne bo predstavila dovolj ambicioznih predlogov, kot je predvideno za leto 2008.

Komisija je zavezana izpolnjevanju ciljev svoje pobude za boljšo pravno ureditev in potrebi, da pripravlja predloge, ki temeljijo na celoviti oceni učinkov in prednosti. Zaradi tega in v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti bo Komisija nadaljevala z ocenjevanjem potrebe po pripravi novih zakonodajnih predlogov, vendar si pridržuje pravico do odločanja o tem, če in kdaj bi jih bilo primerno predložiti.

IZJAVA NIZOZEMSKÉ

Nizozemska je vedno podpirala in se bo tudi v prihodnje zavzemala za razvoj širokotezne in učinkovite evropske politike glede kakovosti zraka. Zato je zadovoljna s kompromisnim dogovorom, ki sta ga dosegla Svet in Evropski parlament, Parlamentu, Komisiji in predsedstvu pa izreka pohvalo za doseženi rezultat. Z novo direktivo o kakovosti zunanega zraka je bil dosežen pomemben napredek za okolje in javno zdravje.

Nizozemska je že pri pripravi skupnega stališča poudarila, da na kakovost zraka v tej državi močno vplivajo čezmejne razmere, zato bi ji učinkovit evropski pristop zelo koristil. Predvsem si je prizadevala, da bi bila direktiva uravnotežen sveženj evropskih in nacionalnih ukrepov z realnimi roki za uresničitev ciljev, povezanih s kakovostjo zraka. Le tako bodo lahko države članice dosegle širokopotezne cilje, ki so si jih zastavile.

Nizozemska je zadovoljna z izjavo Komisije, v kateri ta napoveduje, da bo ukrepe Skupnosti pravočasno predložila. Pravočasno upoštevanje standardov kakovosti zraka v vsej EU bo odvisno od ustrezne evropske usmeritve pri odpravljanju onesnaževanja pri viru. Nizozemska želi ob tem posebej poudariti pomanjkanje podatkov glede emisij in koncentracij drobnih delcev ($PM_{2,5}$) ter s tem povezane negotovosti. Seveda bo storila vse, kar je v njeni moči, da pravočasno izpolni cilje direktive. Ob upoštevanju trenutnega znanja bodo lahko cilji v veliki meri doseženi. Nizozemska vlada pripravlja program sodelovanja na področju kakovosti zraka (*Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit*), da bi lahko tudi na krajih, na katerih so zgornje meje emisij vedno znova presežene, pravočasno upoštevali standarde kakovosti zraka.

Nizozemska je zadovoljna, ker sta Svet in Evropski parlament pravočasno končala drugo obravnavo, da bo direktiva tako lahko začela veljati že na začetku leta 2008. To je bistveno za nizozemski nacionalni program in za ukrepanje v sosednjih državah. Nizozemska bo s trdim delom zagotovila, da bodo nacionalni program sodelovanja ter vsi lokalni in regionalni ukrepi zadoščali za izpolnjevanje evropskih standardov kakovosti zraka.
